

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การศึกษารูปแบบการออมภาคครัวเรือน ในเขตเมืองและเขตชนบทในจังหวัดเชียงใหม่ครั้งนี้ได้รวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์ครัวเรือนตัวอย่างในเขตเมือง 200 ครัวเรือนและในเขตชนบท 200 ครัวเรือน ซึ่งได้เลือกครัวเรือนจากเขตชนบทเป็นตัวแทนในเขตชนบท เพื่อหาสมการประมาณค่าการออมของครัวเรือน โดยที่เป็นการประมาณการในรูปสมการเชิงซ้อน อีกทั้งยังศึกษาถึงรูปแบบการออมภาคครัวเรือนในเขตเมืองและเขตชนบทโดยจำแนกตามระดับรายได้ต่างๆ ทำให้ได้ผลการศึกษาดังต่อไปนี้

4.1 ข้อมูลทั่วไปจังหวัดเชียงใหม่

ข้อมูลทั่วไปของครัวเรือนในจังหวัดเชียงใหม่ ในที่นี้จะนำมาแสดงเฉพาะข้อมูลสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาในครั้งนี้ โดยจำแนกออกตามสถานะทางเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือนในจังหวัดเชียงใหม่ ดังแสดงในตารางที่ 4-1 ซึ่งประกอบไปด้วย ข้อมูลแสดงอัตราร้อยละของครัวเรือน ข้อมูลขนาดของครัวเรือนเฉลี่ย ข้อมูลประเภทของครัวเรือน ข้อมูลเพศของหัวหน้าครัวเรือน ข้อมูลอายุของหัวหน้าครัวเรือน และข้อมูลจำนวนผู้มีงานทำในครัวเรือน จากจำนวนครัวเรือนในจังหวัดเชียงใหม่ทั้งหมด 589,989 ครัวเรือน สามารถสรุปได้ดังนี้

ครัวเรือนส่วนใหญ่เป็นครัวเรือนลูกจ้าง คิดเป็นร้อยละ 46.16 โดยแบ่งเป็นครัวเรือนจากผู้ปฏิบัติงานวิชาชีพ ร้อยละ 21.62 และผู้ปฏิบัติงานในกระบวนการผลิต คณงานเกษตรและคณงานทั่วไป ร้อยละ 24.54 รองลงมาเป็นผู้ดำเนินธุรกิจของตนเองที่มีใช้การเกษตร ร้อยละ 20.05 ผู้ถือครองทำการเกษตร ร้อยละ 17.92 ที่เหลือร้อยละ 15.85 เป็นผู้ที่ไม่ได้ปฏิบัติงานเชิงเศรษฐกิจ เช่น ผู้เกษียณอายุ ขนาดของครัวเรือนเฉลี่ย พบว่า ขนาดของครัวเรือนเฉลี่ยเท่ากับ 3.1 คน โดยที่ในครัวเรือนแต่ละกลุ่มมีสมาชิกโดยเฉลี่ยไม่แตกต่างกันมากนัก โดยที่ผู้ถือครองทำการเกษตรมีขนาดของครัวเรือนเฉลี่ย 3.61 คน ผู้ดำเนินธุรกิจของตนเองที่ไม่ใช่การเกษตรมีขนาดของครัวเรือนเฉลี่ย 3.43 คน ลูกจ้างมีขนาดของครัวเรือนเฉลี่ย 3.08 คน แต่ในขณะที่ผู้ที่ไม่ได้ปฏิบัติงานเชิงเศรษฐกิจมีขนาดของครัวเรือนเฉลี่ยต่ำกว่ากลุ่มอื่นๆ คือมีขนาดของครัวเรือนเฉลี่ยเพียง 2.13 คน

ประเภทของครัวเรือน พบว่าส่วนใหญ่ครัวเรือนที่หัวหน้าครัวเรือนกับคู่สมรสอยู่ด้วยกัน มีอัตราส่วนมากที่สุดถึงร้อยละ 63.69 โดยครัวเรือนผู้ถือครองทำการเกษตรเป็นกลุ่มที่หัวหน้าครัวเรือนกับคู่สมรสอยู่ด้วยกันมากที่สุดถึงร้อยละ 81.76 รองลงมาคือครัวเรือนผู้ดำเนินธุรกิจของตนเองที่ไม่ใช่การเกษตร ร้อยละ 79.84 และครัวเรือนลูกจ้าง ร้อยละ 62.68 ในขณะที่ครัวเรือนผู้ไม่ได้ปฏิบัติงานเชิงเศรษฐกิจเป็นกลุ่มที่หัวหน้าครัวเรือนกับคู่สมรสอยู่ด้วยกันน้อยที่สุดเพียงร้อยละ 25.79 และจะเห็นได้ว่าประเภทของครัวเรือนที่อยู่คนเดียวไม่มีในกลุ่มของผู้ถือครองทำการเกษตรเลย ซึ่งอาจเป็นเพราะในการทำการเกษตรนั้น ต้องมีครัวเรือนที่อยู่กันหลายคนเพื่อที่จะช่วยกันในการทำการเกษตร ซึ่งเป็นงานที่ทำคนเดียวค่อนข้างลำบาก

เพศของหัวหน้าครัวเรือน พบว่าหัวหน้าครัวเรือนที่เป็นเพศชายมีสัดส่วนสูงถึงร้อยละ 72.05 ในขณะที่หัวหน้าครัวเรือนที่เป็นเพศหญิงมีสัดส่วนเพียงร้อยละ 27.95 เมื่อพิจารณาตามสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม จะเห็นได้ว่าสัดส่วนหัวหน้าครัวเรือนระหว่างเพศหญิงและเพศชายก็มีความแตกต่างกันมากแทบจะทุกกลุ่มครัวเรือน โดยที่ หัวหน้าครัวเรือนที่เป็นเพศชายในกลุ่มครัวเรือนผู้ถือครองทำการเกษตร คิดเป็นร้อยละ 80.55 ขณะที่หัวหน้าครัวเรือนที่เป็นเพศหญิงในกลุ่มครัวเรือนผู้ถือครองทำการเกษตรมีเพียงร้อยละ 19.44 และหัวหน้าครัวเรือนที่เป็นเพศชายในกลุ่มครัวเรือนผู้ดำเนินธุรกิจของตนเองที่ไม่ใช่การเกษตรมีสัดส่วนคิดเป็นร้อยละ 84.96 ขณะที่หัวหน้าครัวเรือนที่เป็นเพศหญิงในกลุ่มครัวเรือนผู้ดำเนินธุรกิจของตนเองที่ไม่ใช่การเกษตรมีสัดส่วนเพียงร้อยละ 15.03

อายุของหัวหน้าครัวเรือน พบว่า อายุของหัวหน้าครัวเรือนในจังหวัดเชียงใหม่มีอายุเฉลี่ยค่อนข้างสูง โดยที่อายุเฉลี่ยของหัวหน้าครัวเรือนช่วง 60 ปีขึ้นไปมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ร้อยละ 28.90 รองลงมาช่วงอายุของหัวหน้าครัวเรือนระหว่าง 40-49 ปี ร้อยละ 25.85 และช่วงอายุของหัวหน้าครัวเรือนระหว่าง 50-59 ปี ร้อยละ 20.03 ตามลำดับ โดยหัวหน้าครัวเรือนที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไปส่วนใหญ่เป็นผู้ไม่ได้ปฏิบัติงานเชิงเศรษฐกิจ คิดเป็นร้อยละ 50.94

ข้อมูลจำนวนผู้มีงานทำในครัวเรือน พบว่าส่วนใหญ่เป็นจำนวนผู้ทำงานในครัวเรือนที่มีรายได้ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 49.69 รองลงมาเป็นจำนวนผู้ทำงานในครัวเรือนที่มีรายได้ 1 คน คิดเป็นร้อยละ 24.26 เมื่อพิจารณาแยกตามสถานะทางเศรษฐกิจและสังคมจะเห็นว่า ครัวเรือนผู้ถือครองทำการเกษตร ครัวเรือนผู้ดำเนินธุรกิจของตนเองที่ไม่ใช่การเกษตร และครัวเรือนลูกจ้าง มีจำนวนผู้ทำงานในครัวเรือนที่มีรายได้ 2 คน อยู่ในสัดส่วนค่อนข้างสูง คิดเป็นร้อยละ 66.30 , 58.57 และ 54.01 ตามลำดับ แต่ในขณะที่ผู้ไม่ได้ปฏิบัติงานเชิงเศรษฐกิจมีจำนวนผู้ทำงานในครัวเรือนที่มีรายได้ 2 คนมีสัดส่วนค่อนข้างต่ำเพียงร้อยละ 7.08 โดยที่จะมีจำนวนผู้มีงานทำที่มีรายได้ 1 คนอยู่ในสัดส่วนสูง คิดเป็นร้อยละ 44.15 ซึ่งค่อนข้างมีความแตกต่างกับกลุ่มครัวเรือนอื่นๆ

**ตารางที่ 4-1 แสดงลักษณะทั่วไปของครัวเรือนจำแนกตามสถานะทางเศรษฐกิจและสังคมของ
ครัวเรือนในจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2547**

ลักษณะทั่วไปของครัวเรือน	ครัวเรือน ทั้งสิ้น	ผู้ถือครอง ทำการ เกษตร	ผู้ดำเนิน ธุรกิจที่ ไม่ใช่ เกษตร	ถูกจ้าง			ผู้ไม่ได้ ปฏิบัติ งานเชิง เศรษฐกิจ
				ถูกจ้าง ทั้งสิ้น	ผู้ปฏิบัติ งาน วิชาชีพ	ผู้ปฏิบัติ งาน กระบวน การผลิต	
1. อัตราร้อยละของครัวเรือน	100.00	17.92	20.05	46.16	21.62	24.54	15.85
2. ขนาดของครัวเรือนเฉลี่ย	3.10	3.61	3.43	3.08	2.99	3.17	2.13
3. ประเภทของครัวเรือน							
• ครัวเรือนคนเดียว	11.65	-	4.88	10.21	13.53	7.28	37.57
• ครัวเรือนที่หัวหน้าครัวเรือน กับคู่สมรสอยู่ด้วยกัน	63.69	81.76	79.84	62.68	54.70	69.71	25.79
• ครัวเรือนที่หัวหน้าครัวเรือน คนเดียวอยู่กับบุตรยังโสด	10.17	9.26	7.45	8.07	9.13	7.14	20.72
• ครัวเรือนประเภทอื่น	14.48	8.97	7.81	19.02	22.62	15.85	15.90
4. เพศของหัวหน้าครัวเรือน							
• ชาย	72.05	80.55	84.96	72.27	64.53	79.08	45.39
• หญิง	27.95	19.44	15.03	27.72	35.46	20.91	54.60
5. อายุของหัวหน้าครัวเรือน							
• ต่ำกว่า 20 ปี	1.06	-	-	0.98	2.11	-	3.80
• 20 - 29 ปี	8.65	5.09	4.55	11.78	16.26	7.84	8.75
• 30 - 39 ปี	15.49	12.35	21.93	15.57	17.77	13.63	10.64
• 40 - 49 ปี	25.85	35.63	24.59	27.71	27.14	28.22	10.97
• 50 - 59 ปี	20.03	20.08	23.17	20.41	19.51	21.20	14.88
• 60 ปีขึ้นไป	28.90	26.83	25.74	23.51	17.18	29.09	50.94
6. งานผู้ทำงานในครัวเรือน							
• ไม่มีผู้ทำงานมีรายได้	7.83	-	-	0.42	0.90	-	48.16
• มีผู้ทำงานมีรายได้ 1 คน	24.26	7.56	19.01	26.19	31.10	21.86	44.15
• มีผู้ทำงานมีรายได้ 2 คน	49.69	66.30	58.57	54.01	52.93	54.97	7.08
• มีผู้ทำงานมีรายได้ 3 คน	12.98	17.16	15.82	14.37	10.36	17.90	0.59
• มีผู้ทำงานมีรายได้ 4 คน	4.22	5.55	4.60	4.98	4.69	5.25	-
• ผู้ทำงานมีรายได้ 5 คนขึ้นไป	1.00	3.41	1.97	-	-	-	-

ที่มา : รายงานการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน จังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2547. สำนักงานสถิติจังหวัดเชียงใหม่

จากตารางที่ 4-2 แสดงรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือน โดยจำแนกตามแหล่งที่มาของรายได้และสถานะทางเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน พบว่า รายได้ทั้งสิ้นต่อเดือนของครัวเรือนในจังหวัดเชียงใหม่มีค่าเท่ากับ 12,586 บาท โดยจำแนกออกเป็นรายได้ประจำจำนวน 12,438.81 บาท และรายรับที่เป็นตัวเงินอื่นๆ 147.19 บาท ซึ่งได้แก่ เงินรับจากประกันภัย 5.14 บาท รางวัลจากลอตเตอรี่ 43.86 บาท และรายรับอื่นๆ 98.17 บาท ในที่นี้จะเห็นได้ว่ารายได้ประจำมีส่วนสูงกว่ารายรับที่เป็นตัวเงินอื่นๆมาก

เมื่อพิจารณาถึงรายได้ประจำ สามารถจำแนกได้เป็นรายได้ที่เป็นตัวเงิน มีค่าเท่ากับ 10,351.42 บาทและรายได้ที่ไม่เป็นตัวเงิน มีค่าเท่ากับ 2087.39 บาท โดยที่รายได้ที่เป็นตัวเงินสามารถแบ่งย่อยออกเป็น รายได้จากการทำงาน มีค่าเท่ากับ 9218.14 บาท ซึ่งได้แก่ ค่าจ้างและเงินเดือน กำไรสุทธิจากธุรกิจส่วนตัวที่ไม่ใช่การเกษตร และกำไรสุทธิจากการเกษตร รายได้จากทรัพย์สิน 190.47 บาท ซึ่งได้แก่ ค่าเช่าที่ดินที่ใช้ทำการเกษตร ค่าเช่าห้อง สินทรัพย์และที่ดิน ดอกเบี้ยและเงินปันผล และค่าลิขสิทธิ์ สิทธิบัตรต่างๆ เงินได้รับเป็นการช่วยเหลือ 942.80 บาท ได้แก่ เงินสงเคราะห์ บำเหน็จบำนาญ เงินชดเชยจากการออกจากงาน ส่วนรายได้ที่ไม่เป็นตัวเงินสามารถแบ่งย่อยออกเป็น สินค้าหรือบริการซึ่งได้รับเป็นส่วนหนึ่งของค่าจ้าง 223.80 บาท สินค้าที่ครัวเรือนผลิตขึ้นใช้เอง 392.26 บาท สินค้าและบริการที่ได้รับมาโดยไม่ต้องซื้อ 369.12 บาท และค่าประเมินค่าเช่าบ้านที่ครัวเรือนเป็นเจ้าของ 1,101.50 บาท

เมื่อพิจารณาถึงรายได้เฉลี่ยต่อเดือน โดยจำแนกตามสถานะทางเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน พบว่า ผู้ดำเนินธุรกิจของตัวเองที่มีใช่การเกษตรมีรายได้ทั้งสิ้นต่อเดือนมากที่สุด จำนวน 20,063.45 บาท ซึ่งจะเห็นได้ว่ามีค่าสูงกว่าค่าเฉลี่ยมาก ซึ่งค่าเฉลี่ยรายได้ทั้งสิ้นต่อเดือนมีเพียง 12,586 บาทต่อเดือน รองลงมาคือกลุ่มของลูกจ้างซึ่งลูกจ้างในที่นี้แบ่งออกเป็น กลุ่มลูกจ้างผู้ปฏิบัติงานวิชาชีพ วิชาการ นักบริหาร และกลุ่มลูกจ้างผู้ปฏิบัติงานในกระบวนการผลิต คนงานเกษตรและคนงานทั่วไป ซึ่งกลุ่มของลูกจ้างกลุ่มแรกนั้นมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนค่อนข้างสูง ส่วนในกลุ่มหลังมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนค่อนข้างต่ำ จึงทำให้ค่าเฉลี่ยของรายได้ต่อเดือนมีค่าไม่สูง โดยที่มีค่าเท่ากับ 12,166.03 บาท ลำดับต่อมาคือกลุ่มผู้ถือครองทำการเกษตร มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 9,037.66 บาท และกลุ่มสุดท้ายคือกลุ่มผู้ไม่ได้ปฏิบัติงานเชิงเศรษฐกิจ มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำสุดเพียง 8,361.06 บาท

ตารางที่ 4-2 แสดงรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือน จำแนกตามแหล่งที่มาของรายได้และสถานะทางเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน

แหล่งที่มาของรายได้	ครัวเรือน ทั้งสิ้น	ผู้ถือ	ผู้ดำเนินงาน	ถูกจ้าง	ผู้ไม่ได้ ปฏิบัติงาน เชิงเศรษฐกิจ
		ครอบงำ การ เกษตร	ธุรกิจของ ตนเองที่มีใช้ การเกษตร		
1. อัตราร้อยละของครัวเรือน	100.00	17.92	20.05	46.16	15.85
2. รายได้ทั้งสิ้นต่อเดือน	12,586.00	9,037.66	20,063.45	12,166.03	8,361.06
2.1 รายได้ประจำ	12,438.81	9,022.55	19,954.05	11,992.24	8,094.23
2.1.1 รายได้ที่เป็นตัวเงิน	10,351.42	7,581.62	17,313.55	10,019.08	5,643.28
• รายได้จากการทำงาน	9,218.14	7,340.29	16,780.02	9,447.72	1,107.48
- ค่าจ้างและเงินเดือน	4,839.88	1,557.81	1,891.65	8,806.13	731.55
- กำไรสุทธิจากรุรกิจส่วนตัวที่ไม่ใช่การเกษตร	3,216.99	237.19	14,562.77	457.75	266.73
- กำไรสุทธิจากการทำการเกษตร	1,161.26	5,545.28	325.59	183.82	109.19
• รายได้จากทรัพย์สิน	190.47	16.25	182.04	160.42	485.52
- ค่าเช่าที่ดินที่ใช้ทำการเกษตร	19.97	5.45	28.83	11.52	49.81
- ค่าเช่าห้อง สินทรัพย์และที่ดิน	44.76	-	5.51	70.97	68.70
- ดอกเบี้ยและเงินปันผล	125.73	10.80	147.69	77.92	366.99
- ค่าลิขสิทธิ์และสิทธิบัตรต่างๆ	-	-	-	-	-
• เงินได้รับเป็นการช่วยเหลือ	942.80	225.07	351.48	410.92	4050.28
- เงินสงเคราะห์	673.92	225.07	282.65	270.41	2,850.79
- บำเหน็จ/บำนาญ	165.21	-	68.83	140.51	545.76
- เงินชดเชยจากการออกจากงาน	103.66	-	-	-	653.72
2.1.2 รายได้ที่ไม่เป็นตัวเงิน	2,087.39	1,440.93	2640.50	1,973.16	2,450.95
• สินค้า/บริการซึ่งได้รับเป็นส่วนหนึ่งของค่าจ้าง	223.80	23.01	70.31	441.46	11.20
• สินค้าที่ครัวเรือนผลิตขึ้นใช้เอง	392.96	658.03	681.71	247.61	151.33
• สินค้าและบริการที่ได้รับมาโดยไม่ต้องซื้อ	369.12	193.76	255.13	215.87	1,157.59
• ค่าประเมินค่าเช่าบ้านที่ครัวเรือนเป็นเจ้าของ	1,101.50	566.11	1,633.33	1,068.20	1,130.82
2.2 รายรับที่เป็นตัวเงินอื่นๆ	147.19	15.10	109.39	173.79	266.82
2.2.1 เงินรับจากการประกันภัย	5.14	-	-	11.14	-
2.2.2 รางวัลจากล็อตเตอรี่	43.86	1.44	56.78	59.52	29.88
2.2.3 รายรับอื่นๆ	98.17	13.65	52.61	103.12	236.94

ที่มา : รายงานผลการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน จังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ.2547. สำนักงานสถิติจังหวัดเชียงใหม่

จากตารางที่ 4-3 พบว่าครัวเรือนทั้งสิ้นมีรายได้ประจำเฉลี่ยต่อครัวเรือน มีค่าเท่ากับ 12,438.81 บาท โดยที่มีค่าใช้จ่ายอุปโภคบริโภคเฉลี่ยต่อครัวเรือน 10,035.28 บาท และมีหนี้สินทั้งสิ้น 91,892.28 บาท เมื่อพิจารณาครัวเรือน ค่าใช้จ่ายอุปโภคบริโภคเฉลี่ยต่อครัวเรือน พบว่า กลุ่มของลูกจ้างผู้ปฏิบัติงานวิชาชีพ วิชาการ นักบริหารและเสมียนพนักงาน มีค่าใช้จ่ายในการอุปโภคบริโภคเฉลี่ยสูงสุด มีค่าเท่ากับ 16,435.11 บาท รองลงมาคือ กลุ่มผู้ดำเนินธุรกิจไม่ใช่งานเกษตร 13,820.44 บาท ซึ่งเห็นได้ว่า กลุ่มผู้ดำเนินธุรกิจที่ไม่ใช่งานเกษตรนี้ มีรายได้ประจำเฉลี่ยต่อครัวเรือนสูงสุดแต่มีค่าใช้จ่ายอุปโภคบริโภคต่ำกว่ากลุ่มลูกจ้างผู้ปฏิบัติงานวิชาชีพฯ และในขณะเดียวกันกลุ่มลูกจ้างผู้ปฏิบัติงานในกระบวนการผลิต คนงานเกษตร และคนงานทั่วไป เป็นกลุ่มที่มีค่าใช้จ่ายในการอุปโภคบริโภคต่ำสุดเพียง 5,475.04 บาท ซึ่งสอดคล้องกับรายได้ประจำเฉลี่ยที่กลุ่มลูกจ้างนี้ได้รับซึ่งมีจำนวนเพียง 6,050.31 บาท

เมื่อพิจารณาหนี้สินทั้งสิ้น พบว่ากลุ่มของผู้ดำเนินธุรกิจที่ไม่ใช่งานเกษตร เป็นกลุ่มที่มีหนี้สินทั้งสิ้นสูงสุด 157,664.77 บาท รองลงมาเป็นกลุ่มลูกจ้างผู้ปฏิบัติงานวิชาชีพฯ มีหนี้สินทั้งสิ้น 155,675.17 บาท ซึ่งจะเห็นได้ว่าหนี้สินทั้งสิ้นของครัวเรือนมีความสัมพันธ์กับรายได้ประจำเฉลี่ยต่อครัวเรือน ซึ่งเป็นเหตุผลมาจากเมื่อมีรายได้ประจำสูง ส่งผลให้มีความสามารถที่จะกู้เงินได้จำนวนมากกว่ากลุ่มที่มีรายได้ประจำต่ำกว่า

ตารางที่ 4-3 แสดงรายได้ประจำเฉลี่ยต่อครัวเรือน ค่าใช้จ่ายอุปโภคบริโภคเฉลี่ยต่อครัวเรือนและหนี้สินทั้งสิ้นของครัวเรือน จำแนกตามสถานะทางสังคม จ.เชียงใหม่ พ.ศ. 2547

สถานะทางสังคม	รายได้ประจำ	ค่าใช้จ่ายอุปโภคบริโภค	หนี้สินทั้งสิ้น
	เฉลี่ยต่อครัวเรือน (บาท/เดือน)	เฉลี่ยต่อครัวเรือน (บาท/เดือน)	
ครัวเรือนทั้งสิ้น	12,438.81	10,035.28	91,892.28
• ผู้ถือครองทำกาเกษตร	9,022.55	6,218.10	71,613.48
• ผู้ดำเนินธุรกิจที่ไม่ใช่งานเกษตร	19,954.05	13,820.44	157,664.77
• ลูกจ้าง	11,992.24	10,608.16	89,428.75
- ผู้ปฏิบัติงานวิชาชีพ วิชาการ นักบริหาร และเสมียนพนักงาน	18,737.31	16,435.11	155,675.17
- ผู้ปฏิบัติงานในกระบวนการผลิต คนงานเกษตร และคนงานทั่วไป	6,050.31	5,475.04	31,070.47
• ผู้ไม่ได้ปฏิบัติงานในเชิงเศรษฐกิจ	8,094.43	7,893.90	38,790.77

ที่มา : รายงานผลการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน จังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ.2547. สำนักงานสถิติจังหวัดเชียงใหม่

4.2 ข้อมูลทั่วไปของครัวเรือนตัวอย่าง

จากตารางที่ 4-4 จำนวนสมาชิกในครัวเรือนของครัวเรือนตัวอย่าง เปรียบเทียบระหว่างเขตเมืองกับเขตชนบท พบว่า จำนวนสมาชิกในครัวเรือนเขตเมือง มีค่าเฉลี่ย 3.9 คน โดยค่าสูงสุดของจำนวนสมาชิกในครัวเรือนคือ 7 คน และค่าต่ำสุดของจำนวนสมาชิกในครัวเรือนคือ 1 คน โดยที่จำนวนผู้มีรายได้เฉลี่ย 2.4 คนและจำนวนผู้พึ่งพิงเฉลี่ย 1.5 คน จำนวนสมาชิกในครัวเรือนเขตชนบท มีค่าเฉลี่ย 3.72 คน โดยค่าสูงของจำนวนสมาชิกในครัวเรือนคือ 7 คน และค่าต่ำสุดของจำนวนสมาชิกในครัวเรือนคือ 1 คน เช่นเดียวกันกับเขตเมือง โดยที่จำนวนผู้มีรายได้เฉลี่ย 1.95 คน และมีจำนวนผู้พึ่งพิงเฉลี่ย 1.76 คน เป็นที่น่าสังเกตว่าจำนวนสมาชิกในเขตชนบทมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าจำนวนสมาชิกในครัวเรือนเขตเมืองเล็กน้อย ซึ่งจากการสอบถามพบว่า วยแรงงานในเขตชนบทส่วนใหญ่ได้โยกย้ายครอบครัวเข้ามาทำงานในเมืองกันมากขึ้น ทำให้ขนาดครอบครัวในเขตชนบทเล็กลง

เมื่อพิจารณารายได้เฉลี่ยของครัวเรือนตัวอย่างพบว่า รายได้เฉลี่ยของเขตเมือง มีจำนวน 594,649.03 บาทต่อปี ขณะที่รายได้เฉลี่ยของเขตชนบทต่ำกว่า โดยมีค่าเท่ากับ 300,478.05 บาทต่อปี ซึ่งสอดคล้องกับค่าทรัพย์สินของครัวเรือนเฉลี่ยซึ่งเขตเมืองมีมากกว่าเขตชนบท โดยที่ทรัพย์สินเฉลี่ยในเขตเมือง มีค่าเท่ากับ 5,399,980 บาท ขณะที่ทรัพย์สินเฉลี่ยในเขตชนบท มีค่าเพียง 1,499,581 บาท เป็นที่น่าสังเกตว่าทรัพย์สินเฉลี่ยในเขตเมืองมีค่าสูงสุดและค่าต่ำสุดแตกต่างกันค่อนข้างมาก โดยที่ค่าสูงสุดของทรัพย์สินทั้งสิ้นในเขตเมือง มีค่าเท่ากับ 126,270,000 บาท ขณะที่ค่าต่ำสุดของทรัพย์สินทั้งสิ้นในเขตเมือง มีค่าเพียง 85,000 บาทเท่านั้น

สำหรับหนี้สินทั้งสิ้น จำแนกได้เป็น หนี้สินทั้งสิ้นเฉลี่ยของครัวเรือนในเขตเมือง มีค่าเท่ากับ 472,535 บาท ขณะที่หนี้สินทั้งสิ้นเฉลี่ยของครัวเรือนในเขตชนบท มีค่าเท่ากับ 243,933.77 บาท จะเห็นได้ว่า ถ้าครัวเรือนมีรายได้มาก ส่งผลให้มีทรัพย์สินมากและมีความสามารถที่จะกู้เงินได้มาก ทำให้หนี้สินมากตามไปด้วย แต่ถ้าครัวเรือนมีรายได้น้อย ส่งผลให้มีทรัพย์สินน้อยและมีหนี้สินน้อยตามไปด้วย

ตารางที่ 4-4 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าสูงสุดของครัวเรือนตัวอย่างในเขตเมืองและเขตชนบท จำแนกตามสถานะทางเศรษฐกิจ

ลักษณะของครัวเรือน	ค่าเฉลี่ย		ค่าสูงสุด		ค่าเฉลี่ย		ค่าสูงสุด		ค่าต่ำสุด	
	เขตเมือง	เขตชนบท	เขตเมือง	เขตชนบท	เขตเมือง	เขตชนบท	เขตเมือง	เขตชนบท	เขตเมือง	เขตชนบท
1. จำนวนสมาชิกในครัวเรือน(คน)	3.9		7		1	3.72	7		1	
• จำนวนผู้มีรายได้	2.4		7		1	1.95	5		1	
• จำนวนผู้พึ่งพิง	1.5		4		0	1.76	5		0	
2. รายได้จากการทำงานเฉลี่ย (บาท/ปี)	594,649.03		2,760,000		96,000	300,478.05	1,612,000		36,000	
3. รายได้จากทรัพย์สินเฉลี่ย (บาท/ปี)	13,285.00		924,000		0	2,076.33	35,500		0	
4. ทรัพย์สินทั้งสิ้นเฉลี่ย (บาท)	5,399,980.00		126,270,000		85,000	1,499,581.00	10,168,000		23,300	
5. หนี้สินทั้งสิ้นเฉลี่ย (บาท)	472,535.00		5,000,000		0	243,933.77	2,720,000		0	
6. เงินออมเฉลี่ย (บาท)	62,159.10		780,000		3,000	6965.15	19,000		1,200	

ที่มา : จากการสำรวจ

จากตารางที่ 4-5 แสดงลักษณะของครัวเรือนในเขตเมืองและเขตชนบทของกลุ่มตัวอย่าง พบว่าในเขตเมืองอายุหัวหน้าครัวเรือนของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 46-60 ปี มีจำนวน 105 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 52.5 รองลงมาอายุของหัวหน้าครัวเรือนระหว่าง 31-45 ปี มีจำนวน 51 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 25.5 ซึ่งสอดคล้องกับเขตชนบท ซึ่งอายุของหัวหน้าครัวเรือนส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 46-60 ปีเช่นเดียวกัน โดยมีจำนวน 104 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 52 รองลงมาคือช่วงอายุของหัวหน้าครัวเรือนระหว่าง 31-45 ปี มีจำนวน 69 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 34.5 เป็นที่น่าสังเกตว่าไม่มีหัวหน้าครัวเรือนที่มีช่วงอายุระหว่าง 0-15 ปี ซึ่งในช่วงอายุนี้อาจอยู่ในวัยพึ่งพิงมากกว่า

เพศของหัวหน้าครัวเรือนกลุ่มตัวอย่างในเขตเมืองพบว่า ส่วนใหญ่หัวหน้าครัวเรือนที่เป็นเพศชาย จำนวน 154 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 77 ขณะที่หัวหน้าครัวเรือนที่เป็นเพศหญิง มีจำนวน 46 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 23.0 ซึ่งสอดคล้องกันกับเพศของหัวหน้าครัวเรือนเขตชนบท ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเพศชายเช่นเดียวกัน มีจำนวน 167 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 83.5 และเพศของหัวหน้าครัวเรือนเขตชนบทที่เป็นเพศหญิง มีจำนวนเพียง 33 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 16.5 จะเห็นได้ว่าหัวหน้าครัวเรือนส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ซึ่งสอดคล้องกับขนบธรรมเนียมประเพณีไทย ซึ่งยกย่องผู้ชายเป็นผู้นำครอบครัว แต่ในขณะเดียวกันเมื่อพิจารณาจากครัวเรือนตัวอย่าง หัวหน้าครัวเรือนในเขตเมืองที่เป็นเพศหญิงก็มีจำนวนอยู่ไม่น้อย ซึ่งเป็นเหตุผลมาจากการปรับเปลี่ยนบทบาทในสังคมไทย ซึ่งยอมรับในความรู้ความสามารถของผู้หญิงมากขึ้น

หัวหน้าครัวเรือนกลุ่มตัวอย่างในเขตเมืองส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 96 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 48 รองลงมาจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ 35 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 17.5 ขณะที่หัวหน้าครัวเรือนกลุ่มตัวอย่างในเขตชนบทส่วนใหญ่ จบการศึกษาดำรงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งมีจำนวน 58 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 58 รองลงมาจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น 50 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 25 จะเห็นได้ว่าหัวหน้าครัวเรือนในเขตเมืองเฉลี่ยจะได้รับการศึกษาที่สูงกว่าหัวหน้าครัวเรือนในเขตชนบท ซึ่งเนื่องมาจากโอกาสในการศึกษาที่มากกว่า

อาชีพหลักของหัวหน้าครัวเรือนกลุ่มตัวอย่างในเขตเมืองส่วนใหญ่คือ อาชีพค้าขายหรือประกอบธุรกิจส่วนตัว จำนวน 65 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 32.5 รองลงมาเป็นอาชีพข้าราชการ ลูกจ้างราชการ รัฐวิสาหกิจ จำนวน 49 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 24.5 ส่วนอาชีพหลักของหัวหน้าครัวเรือนเขตชนบทส่วนใหญ่ คือ อาชีพข้าราชการ ลูกจ้างราชการ รัฐวิสาหกิจ จำนวน 83 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 41.5 รองลงมาอาชีพเกษตรกร จำนวน 72 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 36

ตารางที่ 4-5 จำนวน ร้อยละ ของครัวเรือนผู้ตอบสัมภาษณ์ ตามลักษณะทั่วไปของครัวเรือนระหว่าง
เขตเมืองกับเขตชนบท

ลักษณะของครัวเรือน	เขตเมือง		เขตชนบท	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. อายุ	200	100.0	200	100.0
• 0-15 ปี	0	0	0	0
• 16-30 ปี	31	15.5	16	8.0
• 31-45 ปี	51	25.5	65	34.5
• 46-60 ปี	105	52.5	108	52.0
• 61 ปี ขึ้นไป	13	6.5	11	5.5
2. เพศของหัวหน้าครัวเรือน	200	100.0	200	100.0
• ชาย	154	77.0	167	83.5
• หญิง	46	23.0	33	16.5
3. ระดับการศึกษาของหัวหน้าครัวเรือน	200	100.0	200	100.0
• ต่ำกว่ามัธยมศึกษาปีที่ 1	21	10.5	58	29.0
• มัธยมศึกษาตอนต้น	18	9.0	50	25.0
• มัธยมศึกษาตอนปลาย หรือ ปวช.	35	17.5	23	11.5
• ปวส.	10	5.0	20	10.0
• ปริญญาตรี	96	48.0	43	21.5
• สูงกว่าปริญญาตรี	20	10.0	6	3.0
4. อาชีพหลักของหัวหน้าครัวเรือน	200	100.0	200	100.0
• ข้าราชการ/ลูกจ้างราชการ/รัฐวิสาหกิจ	49	24.5	72	36.0
• ค้าขายหรือประกอบธุรกิจส่วนตัว	65	32.5	13	6.5
• พนักงานบริษัทเอกชน	24	12.0	4	2.0
• เกษตรกร	22	11.0	83	41.5
• รับจ้าง/แรงงาน	15	7.5	27	13.5
• อื่นๆ เช่น ข้าราชการบำนาญ	25	12.5	1	0.5

ที่มา : จากการสำรวจ

4.3 จำนวนเงินออมของครัวเรือนตัวอย่าง จำแนกตามสถานะทางเศรษฐกิจ

จากการเก็บข้อมูลจำนวนเงินออมจากครัวเรือนตัวอย่างซึ่งแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มคือเงินออมของครัวเรือนในเขตเมือง โดยเก็บตัวอย่างจากครัวเรือนในเขตเมือง และเงินออมของครัวเรือนในเขตชนบทโดยสุ่มตัวอย่างจากครัวเรือนในเขตชนบท สามารถจำแนกได้ดังนี้

4.3.1 จำนวนเงินออมของครัวเรือนในเขตเมือง

การอธิบายจำนวนเงินออมของครัวเรือนในเขตเมือง เพื่อให้ทราบถึงข้อมูลของการออมเบื้องต้นจากครัวเรือนตัวอย่างในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ โดยจำแนกตามสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม ได้ดังนี้

ก. จำนวนเงินออมในเขตเมืองจำแนกตามอาชีพหลักของหัวหน้าครัวเรือน

จากตารางที่ 4-6 พบว่าอาชีพหลักของหัวหน้าครัวเรือนในเขตเมือง ส่วนใหญ่คือกลุ่มอาชีพค้าขายหรือประกอบธุรกิจส่วนตัว มีจำนวน 65 ครัวเรือน โดยที่ส่วนใหญ่จะมีการออม 90,001 บาทต่อปีขึ้นไป จำนวน 21 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 32.3 รองลงมามีเงินออมระหว่าง 10,001-30,000 บาทต่อปี จำนวน 17 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 26.2 และกลุ่มอาชีพค้าขายที่มีเงินออมเฉลี่ยอยู่ที่ 100,206.15 บาทต่อปี จะเห็นได้ว่ากลุ่มอาชีพค้าขายหรือประกอบธุรกิจส่วนตัวนี้ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มที่มีการออมมาก อันเนื่องมาจากกำไรจากการค้าที่มีค่อนข้างสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับเงินเดือนประจำ และการเก็บออมไว้เพื่อใช้เป็นเงินทุนสำรองสำหรับการดำเนินธุรกิจ

รองลงมาเป็นกลุ่มอาชีพรับราชการ ลูกจ้างราชการ รัฐวิสาหกิจ ส่วนใหญ่ มีเงินออมอยู่ที่ระดับ 10,001-30,000 บาทต่อปี จำนวน 26 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 53.1 รองลงมามีเงินออมอยู่ที่ระดับน้อยกว่า 10,000 บาทต่อปี จำนวน 10 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 20.4 กลุ่มอาชีพข้าราชการนี้มีเงินออมเฉลี่ย 28,928.57 บาทต่อปี จะเห็นได้ว่ากลุ่มอาชีพรับราชการนี้ ส่วนใหญ่มีเงินออมค่อนข้างต่ำ เมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยเงินออมในเขตเมือง ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 62,159.10 บาทต่อปี เนื่องมาจากกลุ่มข้าราชการนี้ได้รับเงินเดือนเฉลี่ยค่อนข้างต่ำ แต่มีความมั่นคงสูง มีรายได้ค่อนข้างแน่นอนเมื่อเทียบกับกลุ่มอื่น จึงทำให้มีเงินเหลือเก็บออมบ้างส่วนอาชีพของหัวหน้าครัวเรือนในเขตเมืองที่เก็บตัวอย่างได้น้อยที่สุดคือ กลุ่มอาชีพรับจ้างหรือแรงงาน ซึ่งส่วนใหญ่กลุ่มอาชีพนี้ไม่ค่อยมีการออม เป็นกลุ่มอาชีพที่ทำงานหาเช้ากินค่ำ เงินเหลือเก็บออมค่อนข้างน้อย โดยจากตัวอย่างกลุ่มอาชีพนี้ส่วนใหญ่มีการออมน้อยกว่า 10,000 บาทต่อปี

ตารางที่ 4-6 แสดงจำนวนเงินออมของครัวเรือนในเขตเมือง จำแนกอาชีพหลักของหัวหน้าครัวเรือน

อาชีพหลักของ หัวหน้าครัวเรือน	จำนวนเงินออม (บาท/ปี)						รวม	ค่าเฉลี่ย เงินออม
	น้อยกว่า 10,000	10,001- 30,000	30,001- 50,000	50,001- 70,000	70,001- 90,000	90,001 ขึ้นไป		
ข้าราชการ/ลูกจ้าง รัฐวิสาหกิจ	10 (20.4%)	26 (53.1%)	5 (10.2%)	2 (4.1%)	5 (10.2%)	1 (2.0%)	49 (100%)	28,928.57
ค้าขาย/ประกอบ ธุรกิจส่วนตัว	9 (13.8%)	17 (26.2%)	4 (6.2%)	8 (12.3%)	6 (9.2%)	21 (32.3%)	65 (100%)	100,206.15
พนักงานเอกชน	2 (8.3%)	7 (29.2%)	1 (4.2%)	5 (20.8%)	2 (8.3%)	7 (29.2%)	24 (100%)	86,850.83
เกษตรกร	13 (59.1%)	6 (27.3%)	1 (4.5%)	- (0%)	- (0%)	2 (9.1%)	22 (100%)	38,127.27
รับจ้าง/แรงงาน	14 (93.3%)	- (0%)	- (0%)	- (0%)	- (0%)	1 (6.7%)	15 (100%)	22,446.67
อื่นๆ	4 (16.0%)	4 (16.0%)	4 (16.1%)	5 (20.0%)	6 (24.0%)	2 (8.0%)	25 (100%)	49,640.00
รวม	52 (26.0%)	60 (30.0%)	15 (7.5%)	20 (10.0%)	19 (9.5%)	34 (17.0%)	200 (100%)	62,159.10

ที่มา : จากการศึกษา

ข. จำนวนเงินออมในเขตเมืองจำแนกตามระดับรายได้ของครัวเรือน

จากตารางที่ 4-7 จะเห็นได้ว่าครัวเรือนตัวอย่างในเขตเมือง ส่วนใหญ่มีรายได้ประจำอยู่ระหว่าง 300,001-500,000 บาทต่อปี จำนวน 70 ครัวเรือน มีเงินออมเฉลี่ย 21,352.14 บาทต่อปี โดยที่ส่วนใหญ่มีการออมอยู่ระหว่าง 10,001- 30,000 บาทต่อปี คิดเป็นร้อยละ 52.9 รองลงมา มีการอมน้อยกว่า 10,000 บาทต่อปี คิดเป็นร้อยละ 31.4 จะเห็นได้ว่าในกลุ่มรายได้ประจำนี้ ไม่มีครัวเรือนใดที่มีเงินออมมากกว่า 90,0001 บาทต่อปีเลย อันเนื่องมาจากกลุ่มนี้ส่วนใหญ่เป็นชนชั้นกลาง ซึ่งมีรายได้ปานกลาง ส่งผลให้มีการออมปานกลางตามไปด้วย สำหรับกลุ่มครัวเรือนซึ่งมีรายได้ประจำ 700,001 บาทขึ้นไปต่อปี จำนวน 53 ครัวเรือน มีเงินออมเฉลี่ย 163,136.23 บาทต่อปี โดยที่ส่วนใหญ่จะมีการออมอยู่ที่ 900,001 บาทขึ้นไปต่อปี คิดเป็นร้อยละ 58.5 ซึ่งเห็นได้ว่าในกลุ่มนี้มีรายได้ประจำอยู่ในระดับสูง และมีการออมอยู่ในระดับสูงเช่นเดียวกัน

ตารางที่ 4-7 แสดงจำนวนเงินออมของครัวเรือนในเขตเมือง จำแนกตามระดับรายได้ของครัวเรือน

รายได้ประจำของ ครัวเรือน (บาท/ปี)	จำนวนเงินออม (บาท/ปี)						รวม	ค่าเฉลี่ย เงินออม
	น้อยกว่า 10,000	10,001- 30,000	30,001- 50,000	50,001- 70,000	70,001- 90,000	90,001 ขึ้นไป		
น้อยกว่า 100,000	2 (100%)	- (0%)	- (0%)	- (0%)	- (0%)	- (0%)	2 (100%)	4,500
100,001-300,000	21 (56.8%)	13 (35.1%)	2 (5.4%)	1 (2.7%)	- (0%)	- (0%)	37 (100%)	12,731.08
300,001-500,000	22 (31.4%)	37 (52.9%)	3 (4.3%)	6 (8.6%)	2 (2.9%)	- (0%)	70 (100%)	21,352.14
500,001-700,000	6 (15.8%)	10 (26.3%)	6 (15.8%)	8 (21.1%)	5 (13.2%)	3 (7.9%)	38 (100%)	47,655.26
700,001 ขึ้นไป	1 (1.9%)	- (0%)	4 (7.5%)	5 (9.4%)	12 (22.6%)	31 (58.5%)	53 (100%)	163,136.23
รวม	52 (26.0%)	60 (30.0%)	15 (7.5%)	20 (10.0%)	19 (9.5%)	34 (17.0%)	200 (100%)	62,159.10

ที่มา : จากการศึกษา

ก. จำนวนเงินออมของครัวเรือนในเขตเมืองจำแนกตามรายได้จากทรัพย์สิน

จากตาราง 4-8 พบว่าครัวเรือนในเขตเมืองส่วนใหญ่ มีรายได้จากทรัพย์สินน้อยกว่า 10,000 บาทต่อปี มีจำนวนถึง 160 ครัวเรือน มีเงินออมเฉลี่ย 37,295.75 บาทต่อปี โดยที่ส่วนใหญ่มีการออมค่อนข้างต่ำ คือน้อยกว่า 10,000 บาทต่อปี ขณะที่ครัวเรือนที่มีรายได้จากทรัพย์สินสูงชันมากกว่า 40,001 บาทขึ้นไป จะมีการเงินออมค่อนข้างมาก เห็นได้ว่ามีเงินออมเฉลี่ยสูงถึง 327,666.67 บาทต่อปี ทั้งนี้เนื่องจากครัวเรือนที่มีรายได้จากทรัพย์สิน จะอยู่ในกลุ่มครัวเรือนที่มีฐานะค่อนข้างดี ซึ่งได้รับรายได้จากการทำงานส่วนหนึ่ง แล้วยังมีรายได้จากทรัพย์สินอีกทางหนึ่ง ทำให้มีเงินออมเหลือเก็บค่อนข้างสูง

ตาราง 4-8 แสดงจำนวนเงินออมของครัวเรือนในเขตเมืองจำแนกตามระดับรายได้จากทรัพย์สิน

รายได้จาก ทรัพย์สิน (บาท/ปี)	จำนวนเงินออม (บาท/ปี)						รวม	ค่าเฉลี่ย เงินออม
	น้อยกว่า 10,000	10,001- 30,000	30,001- 50,000	50,001- 70,000	70,001- 90,000	90,001 ขึ้นไป		
น้อยกว่า 10,000	49 (30.6%)	51 (31.9%)	15 (9.4%)	18 (11.3%)	17 (10.6%)	10 (6.3%)	160 (100%)	37,295.75
10,001-20,000	3 (13.6%)	6 (27.3%)	- (0%)	2 (9.1%)	2 (9.1%)	9 (40.9%)	22 (100%)	90,704.55
20,001-30,000	- (0%)	2 (40.0%)	- (0%)	- (0%)	- (0%)	3 (60.0%)	5 (100%)	105,000.00
30,001-40,000	- (0%)	1 (100%)	- (0%)	- (0%)	- (0%)	- (0%)	1 (100%)	12,000.00
40,001 ขึ้นไป	- (0%)	- (0%)	- (0%)	- (0%)	- (0%)	12 (100%)	12 (100%)	327,666.67
รวม	52 (26.0%)	60 (30.0%)	15 (7.5%)	20 (10.0%)	19 (9.5%)	34 (17.0%)	200 (100%)	62,159.10

ที่มา : จากการศึกษา

ง. จำนวนเงินออมในเขตเมือง จำแนกตามทรัพย์สินทั้งสิ้นของครัวเรือน

จากตารางที่ 4-9 พบว่า ครัวเรือนในเขตเมืองส่วนใหญ่มีทรัพย์สินอยู่ระหว่าง 1,000,001-3,000,000 บาท มีจำนวน 84 ครัวเรือน มีเงินออมเฉลี่ย 26,963.33 บาทต่อปี โดยที่ส่วนใหญ่จะมีเงินออมอยู่ระหว่าง 10,001-30,000 บาทต่อปี คิดเป็นร้อยละ 41.7 รองลงมา มีเงินอมน้อยกว่า 10,000 บาทต่อปี คิดเป็นร้อยละ 31.0 สำหรับครัวเรือนที่มีทรัพย์สินมาก โดยมีทรัพย์สินตั้งแต่ 7,000,001 บาทขึ้นไป ส่วนใหญ่มีเงินออมมากกว่า 90,001 บาทต่อปี คิดเป็นร้อยละ 82.6 และมีเงินออมเฉลี่ยสูงถึง 222,391.30 บาทต่อปี แต่จะเห็นได้ว่าครัวเรือนกลุ่มที่มีทรัพย์สินมากมีจำนวนน้อย เมื่อเทียบกับครัวเรือนตัวอย่างทั้งหมด และครัวเรือนส่วนใหญ่จะมีทรัพย์สินน้อยกว่า 3,000,000 บาท

ตารางที่ 4-9 แสดงจำนวนเงินออมของครัวเรือนเขตเมืองจำแนกตามทรัพย์สินทั้งสิ้นของครัวเรือน

ทรัพย์สินทั้งสิ้น (บาท/ปี)	จำนวนเงินออม (บาท/ปี)						รวม	ค่าเฉลี่ย เงินออม
	น้อยกว่า 10,000	10,001- 30,000	30,001- 50,000	50,001- 70,000	70,001- 90,000	90,001 ขึ้นไป		
น้อยกว่า 1,000,000	26 (52.0%)	19 (38.0%)	4 (8.0%)	1 (2.0%)	- (0%)	- (0%)	50 (100%)	13,208.00
1,000,001-3,000,000	26 (31.0%)	35 (41.7%)	7 (8.3%)	10 (11.9%)	5 (6.0%)	1 (1.2%)	84 (100%)	26,963.33
3,000,001-5,000,000	- (0%)	6 (16.7%)	2 (5.6%)	7 (19.4%)	11 (30.6%)	10 (27.8%)	36 (100%)	95,569.44
5,000,001-7,000,000	- (0%)	- (0%)	1 (14.3%)	2 (28.6%)	- (0%)	4 (57.1%)	7 (100%)	135,857.14
7,000,001 ขึ้นไป	- (0%)	- (0%)	1 (4.3%)	- (0%)	3 (13.0%)	19 (82.6%)	23 (100%)	222,391.30
รวม	52 (26.0%)	60 (30.0%)	15 (7.5%)	20 (10.0%)	19 (9.5%)	34 (17.0%)	200 (100%)	62,159.10

ที่มา : จากการศึกษา

จ. จำนวนเงินออมในเขตเมืองจำแนกตามหนี้สินทั้งสิ้นของครัวเรือน

จากตารางที่ 4-10 พบว่า ครัวเรือนในเขตเมืองส่วนใหญ่มีหนี้สินน้อยกว่า 100,000 บาท จำนวน 77 ครัวเรือน โดยมีเงินออมเฉลี่ย 35,553.31 บาทต่อปี แต่ส่วนใหญ่จะมีเงินออมน้อยกว่า 10,000 บาทต่อปี คิดเป็นร้อยละ 54.5 รองลงมาครัวเรือนที่มีหนี้สินระหว่าง 100,001-400,000 บาท จำนวน 72 ครัวเรือน โดยมีเงินออมเฉลี่ย 44,593.06 บาทต่อปี โดยส่วนใหญ่จะมีเงินออมอยู่ระหว่าง 10,001-30,000 บาทต่อปี สำหรับครัวเรือนที่มีหนี้สินมากกว่า 1,000,001 บาทขึ้นไป ส่วนใหญ่มีเงินออมมากกว่า 90,001 บาทขึ้นไป โดยมีเงินออมเฉลี่ยอยู่ที่ 165,117.65 บาทต่อปี จะเห็นได้ว่าจำนวนเงินออมเฉลี่ยในแต่ละกลุ่มครัวเรือนมีค่าค่อนข้างหลากหลาย ไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน และมีแนวโน้มที่จะขัดแย้งกับสมมุติฐานที่ว่าครัวเรือนที่มีหนี้สินมาก ส่งผลให้มีการออมต่ำ

ตารางที่ 4-10 แสดงจำนวนเงินออมของครัวเรือนเขตเมืองจำแนกตามหนี้สินทั้งสิ้นของครัวเรือน

หนี้สินทั้งสิ้น (บาท/ปี)	จำนวนเงินออม (บาท/ปี)						รวม	ค่าเฉลี่ย เงินออม
	น้อยกว่า 10,000	10,001- 30,000	30,001- 50,000	50,001- 70,000	70,001- 90,000	90,001 ขึ้นไป		
น้อยกว่า 100,000	42 (54.5%)	23 (29.9%)	4 (5.2%)	3 (3.9%)	1 (1.3%)	4 (5.2%)	77 (100%)	35,553.51
100,001-400,000	9 (12.5%)	26 (36.1%)	8 (11.1%)	12 (16.7%)	13 (18.1%)	4 (5.6%)	72 (100%)	44,593.06
400,001-700,000	1 (5.3%)	6 (31.6%)	1 (5.3%)	1 (5.3%)	3 (15.8%)	7 (36.8%)	19 (100%)	122,789.47
700,001-1,000,000	- (0%)	5 (33.3%)	1 (6.7%)	3 (20.0%)	1 (6.7%)	5 (33.3%)	15 (100%)	89,566.67
1,000,001 ขึ้นไป	- (0%)	- (0%)	1 (5.9%)	1 (5.9%)	1 (5.9%)	14 (82.4%)	17 (100%)	165,117.65
รวม	52 (26.0%)	60 (30.0%)	15 (7.5%)	20 (10.0%)	19 (9.5%)	34 (17.0%)	200 (100%)	62,159.10

ที่มา : จากการศึกษา

ฉ. จำนวนเงินออมในเขตเมืองจำแนกตามอายุของหัวหน้าครัวเรือน

จากตารางที่ 4-11 พบว่าหัวหน้าครัวเรือนในเขตเมืองส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 46-60 ปี จำนวน 105 ครัวเรือน โดยที่มีเงินออมเฉลี่ย 66,436.38 บาทต่อปี รองลงมาหัวหน้าครัวเรือนอายุระหว่าง 31-45 ปี จำนวน 51 ครัวเรือน มีเงินออมเฉลี่ย 35,278.43 บาทต่อปี หัวหน้าครัวเรือนที่มีอายุระหว่าง 16-30 ปี จำนวน 31 ครัวเรือน มีเงินออมเฉลี่ย 16,606.45 บาทต่อปี และกลุ่มสุดท้าย หัวหน้าครัวเรือนที่มีอายุ 61 ปีขึ้นไป จำนวน 13 ครัวเรือน มีเงินออมเฉลี่ยค่อนข้างสูง 241,692.31 บาทต่อปี จะเห็นว่าไม่มีหัวหน้าครัวเรือนที่มีอายุน้อยกว่า 16 ปี เนื่องจากอาศัยอยู่ในวัยเด็ก ซึ่งเป็นวัยพึ่งพิง และเป็นที่น่าสังเกตว่า ครัวเรือนในแต่ละกลุ่ม เมื่อมีอายุเพิ่มขึ้นส่งผลให้มีเงินออมเพิ่มขึ้น

ตารางที่ 4-11 แสดงจำนวนเงินออมของครัวเรือนเขตเมืองจำแนกตามอายุของหัวหน้าครัวเรือน

อายุของ หัวหน้า ครัวเรือน(ปี)	จำนวนเงินออม (บาท/ปี)							ค่าเฉลี่ย เงินออม
	น้อยกว่า 10,000	10,001- 30,000	30,001- 50,000	50,001- 70,000	70,001- 90,000	90,001 ขึ้นไป	รวม	
0-15 ปี	-	-	-	-	-	-	0	0
	(0%)	(0%)	(0%)	(0%)	(0%)	(0%)	(100%)	
16-30 ปี	11	15	4	1	-	-	31	16,606.45
	(35.5%)	(48.4%)	(12.9%)	(3.2%)	(0%)	(0%)	(100%)	
31-45 ปี	13	20	4	5	6	3	51	35,278.43
	(25.5%)	(39.2%)	(7.8%)	(9.8%)	(11.8%)	(5.9%)	(100%)	
46-60 ปี	28	25	7	14	12	19	105	66,436.38
	(26.7%)	(23.8%)	(6.7%)	(13.3%)	(11.4%)	(18.1%)	(100%)	
61 ปีขึ้นไป	-	-	-	-	1	12	13	241,692.31
	(0%)	(0%)	(0%)	(0%)	(7.7%)	(92.3%)	(100%)	
รวม	52	60	15	20	19	34	200	62,159.10
	(26.0%)	(30.0%)	(7.5%)	(10.0%)	(9.5%)	(17.0%)	(100%)	

ที่มา : จากการศึกษา

ข. จำนวนเงินออมในเขตเมืองจำแนกตามจำนวนผู้พึ่งพิงในครัวเรือน

จากตารางที่ 4-12 พบว่า ครัวเรือนส่วนใหญ่มีผู้พึ่งพิงในครัวเรือน 2 คน จำนวน 85 ครัวเรือน โดยมีเงินออมเฉลี่ย 39,797.65 บาทต่อปี โดยส่วนใหญ่มีเงินอมน้อยกว่า 10,000 บาท ต่อปี คิดเป็นร้อยละ 35.3 รองลงมา มีเงินออมระหว่าง 10,001-30,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 31.8 ครัวเรือนที่มีผู้พึ่งพิง 1 คน จำนวน 67 ครัวเรือน มีเงินออมเฉลี่ย 46,937.31 บาทต่อปี โดยส่วนใหญ่มีเงินออมอยู่ระหว่าง 10,001-30,000 บาทต่อปี คิดเป็นร้อยละ 32.8 สำหรับครัวเรือนที่ไม่มีผู้พึ่งพิง ส่วนใหญ่มีเงินออมค่อนข้างมาก โดยมีเงินออมมากกว่า 90,001 บาทต่อปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 44.8 โดยมีเงินออมเฉลี่ยอยู่ที่ 156,800.6 บาทต่อปี และในครัวเรือนที่มีผู้พึ่งพิงมาก โดยครัวเรือนที่มีผู้พึ่งพิง 4 คน มีเงินออมเฉลี่ยค่อนข้างต่ำ โดยมีเงินออมเฉลี่ยที่ 19,800.00 บาทต่อปี

ตารางที่ 4-12 แสดงจำนวนเงินออมของครัวเรือนเขตเมืองจำแนกตามจำนวนผู้พึ่งพิงในครัวเรือน

จำนวนผู้พึ่งพิง ในครัวเรือน (คน)	จำนวนเงินออม (บาท/ปี)						รวม	ค่าเฉลี่ย เงินออม
	น้อยกว่า 10,000	10,001- 30,000	30,001- 50,000	50,001- 70,000	70,001- 90,000	90,001 ขึ้นไป		
ไม่มี	4 (13.8%)	4 (13.8%)	1 (3.4%)	3 (10.3%)	4 (13.8%)	13 (44.8%)	29 (100%)	156,800.69
1 คน	15 (22.4%)	22 (32.8%)	8 (11.9%)	5 (7.5%)	9 (13.4%)	8 (11.9%)	67 (100%)	46,937.31
2 คน	30 (35.3%)	27 (31.8%)	6 (7.1%)	11 (12.9%)	4 (4.7%)	7 (8.2%)	85 (100%)	39,797.65
3 คน	1 (7.1%)	5 (35.7%)	- (0%)	- (0%)	2 (14.3%)	6 (42.9%)	14 (100%)	89,857.14
4 คน	2 (40.0%)	2 (40.0%)	- (0%)	1 (20.0%)	- (0%)	- (0%)	5 (100%)	19,800.00
รวม	52 (26.0%)	60 (30.0%)	15 (7.5%)	20 (10.0%)	19 (9.5%)	34 (17.0%)	200 (100%)	62,159.10

ที่มา: จากการศึกษา

ข. จำนวนเงินออมในเขตเมือง จำแนกตามระดับการศึกษาของหัวหน้าครัวเรือน

จากตารางที่ 4-13 พบว่าระดับการศึกษาของหัวหน้าครัวเรือนในเขตเมืองส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 96 ครัวเรือน มีเงินออมเฉลี่ย 72,316.88 บาทต่อปี โดยที่ส่วนใหญ่จะมีการออมอยู่ที่ 10,001-30,000 บาทต่อปี คิดเป็นร้อยละ 27.1 รองลงมาหัวหน้าครัวเรือนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 ถึงระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 หรือระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ จำนวน 35 ครัวเรือน โดยที่ส่วนใหญ่จะมีการออมอยู่ระหว่าง 10,001-30,000 บาทต่อปี คิดเป็นร้อยละ 51.4 เมื่อพิจารณาถึงหัวหน้าครัวเรือนที่มีการศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาตรี เห็นว่ามีเงินออมเฉลี่ยสูงถึง 153,900.00 บาทต่อปี ซึ่งจะเห็นได้ว่ากลุ่มครัวเรือนนี้มีเงินออมสูงกว่ากลุ่มอื่นอย่างเห็นได้ชัด ในขณะที่หัวหน้าครัวเรือนที่มีการศึกษาดำกว่าชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 นั้นมีเงินออมค่อนข้างต่ำ โดยมีเงินออมเฉลี่ยเพียง 16,714.29 บาทต่อปี

ตารางที่ 4-13 แสดงจำนวนเงินออมของครัวเรือนในเขตเมือง จำแนกตามระดับการศึกษาของหัวหน้าครัวเรือน

ระดับการศึกษา ของหัวหน้า ครัวเรือน	จำนวนเงินออม (บาท/ปี)						รวม	ค่าเฉลี่ย เงินออม
	น้อยกว่า 10,000	10,001- 30,000	30,001- 50,000	50,001- 70,000	70,001- 90,000	90,001 ขึ้นไป		
ต่ำกว่า ม.1	11 (52.4%)	8 (38.1%)	1 (4.8%)	- (0%)	1 (4.8%)	- (0%)	21 (100%)	16,714.29
ม.1-ม.3	11 (61.1%)	1 (5.6%)	1 (5.6%)	1 (5.6%)	- (0%)	4 (22.2%)	18 (100%)	46,622.22
ม.4-ม.6, ปวช.	12 (34.3%)	18 (51.4%)	2 (5.7%)	- (0%)	1 (2.9%)	2 (5.7%)	35 (100%)	31,317.14
ปวส.	6 (60.0%)	4 (40.0%)	- (0%)	- (0%)	- (0%)	- (0%)	10 (100%)	12,510.00
ปริญญาตรี	12 (12.5%)	26 (27.1%)	9 (9.4%)	18 (18.8%)	13 (13.5%)	18 (18.8%)	96 (100%)	72,316.88
สูงกว่าปริญญา ตรี	- (0%)	3 (15.0%)	2 (10.0%)	1 (5.0%)	4 (20.0%)	10 (50.0%)	20 (100%)	153,900.00
รวม	52 (26.0%)	60 (30.0%)	15 (7.5%)	20 (10.0%)	19 (9.5%)	34 (17.0%)	200 (100%)	62,159.10

ที่มา: จากการศึกษา

4.3.2 จำนวนเงินออมของครัวเรือนเขตชนบท

การอธิบายจำนวนเงินออมของครัวเรือนในเขตชนบท เพื่อให้ทราบถึงข้อมูลของการออมเบื้องต้นจากครัวเรือนตัวอย่างในอำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ โดยจำแนกตามสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม ได้ดังนี้

ก. จำนวนเงินออมในเขตชนบทจำแนกตามอาชีพหลักของหัวหน้าครัวเรือน

จากตารางที่ 4-14 พบว่า อาชีพหลักของหัวหน้าครัวเรือนกลุ่มตัวอย่างในเขตชนบทส่วนใหญ่เป็นเกษตรกร จำนวน 83 ครัวเรือน โดยส่วนใหญ่มีเงินออมค่อนข้างต่ำ 3,001-5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 32.5 โดยที่มีเงินออมเฉลี่ย 5,470.14 บาทต่อปี รองลงมาประกอบอาชีพรับราชการ จำนวน 72 ครัวเรือน โดยที่มีเงินออมเฉลี่ย 9,185.84 บาท ซึ่งเป็นกลุ่มอาชีพที่มีเงินออมเฉลี่ยมากที่สุด สำหรับกลุ่มอาชีพรับจ้างแรงงาน เป็นกลุ่มที่มีเงินออมเฉลี่ยน้อยที่สุด 4,759.26 บาทต่อปี จะเห็นได้ว่าเงินออมเฉลี่ยในทุกกลุ่มอาชีพในเขตชนบทมีค่าเท่ากับ 6,965.15 บาทต่อปี

ตารางที่ 4-14 แสดงจำนวนเงินออมในเขตชนบท จำแนกตามอาชีพหลักของหัวหน้าครัวเรือน

อาชีพของหัวหน้าครัวเรือน	จำนวนเงินออม (บาท/ปี)							ค่าเฉลี่ยเงินออม
	น้อยกว่า 3,000	3,001-5,000	5,001-7,000	7,001-9,000	9,001-11,000	11,001 ขึ้นไป	รวม	
ข้าราชการ/ลูกจ้าง	3	11	10	11	8	29	72	9,185.54
	(4.1%)	(15.3%)	(13.9%)	(15.3%)	(11.1%)	(40.3%)	(100%)	
ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว	1	4	5	2	1	-	13	6,053.85
	(7.7%)	(30.8%)	(38.5%)	(15.4%)	(7.7%)	(0%)	(100%)	
พนักงานบริษัทเอกชน	1	-	2	1	-	-	4	5,695.00
	(25.0%)	(0%)	(50.0%)	(25.0%)	(0%)	(0%)	(100%)	
เกษตรกร	11	27	24	15	3	3	83	5,470.14
	(13.3%)	(32.5%)	(28.9%)	(18.1%)	(3.6%)	(3.6%)	(100%)	
รับจ้าง/แรงงาน	6	10	7	4	-	-	27	4,759.26
	(22.2%)	(37.0%)	(25.9%)	(14.8%)	(0%)	(0%)	(100%)	
อื่นๆ	-	-	1	-	-	-	1	6,800.00
	(0%)	(0%)	(100%)	(0%)	(0%)	(0%)	(100%)	
รวม	22	52	49	33	12	32	200	6,965.15
	(11.0%)	(26.0%)	(24.5%)	(16.5%)	(6.0%)	(16.0%)	(100%)	

ที่มา: จากการศึกษา

ข. จำนวนเงินออมในเขตชนบท จำแนกตามระดับรายได้จากการทำงาน

จากตารางที่ 4-15 พบว่า รายได้ส่วนใหญ่ของครัวเรือนในเขตชนบทอยู่ที่ระดับ 100,000–300,000 บาทต่อปี มีจำนวนครัวเรือนทั้งสิ้น 99 ครัวเรือน โดยมีเงินออมเฉลี่ย 5,955.96 บาทต่อปี รองลงมาคือรายได้ของครัวเรือนอยู่ที่ระดับ 300,001–500,000 บาทต่อปี มีจำนวนครัวเรือนทั้งสิ้น 39 ครัวเรือน มีเงินออมเฉลี่ย 9,020.51 บาทต่อปี สำหรับกลุ่มครัวเรือนที่มีรายได้จากการทำงาน 700,001 บาทขึ้นไป จะเป็นกลุ่มที่มีเงินออมเฉลี่ยสูงสุด อยู่ที่ระดับ 12,458.82 บาทต่อปี จะเห็นได้ว่าระดับรายได้ของครัวเรือนในเขตชนบท มีความสัมพันธ์กับการออมมาก โดยที่กลุ่มครัวเรือนที่มีรายได้ต่ำ ส่วนใหญ่จะมีระดับเงินออมที่ต่ำ ส่วนกลุ่มครัวเรือนที่มีรายได้สูง ส่วนใหญ่จะมีเงินออมที่สูงตามไปด้วย

ตารางที่ 4-15 แสดงจำนวนเงินออมของครัวเรือนในเขตชนบท จำแนกตามระดับรายได้จากการทำงานของครัวเรือน

รายได้จากการ ทำงาน (บาท/ปี)	จำนวนเงินออม (บาท/ปี)						รวม	ค่าเฉลี่ย เงินออม
	น้อยกว่า 3,000	3,001- 5,000	5,001- 7,000	7,001- 9,000	9,001- 11,000	11,001 ขึ้นไป		
น้อยกว่า 100,000	13 (39.4%)	12 (36.4%)	3 (9.1%)	5 (15.2%)	- (0%)	- (0%)	33 (100%)	4,266.36
100,001-300,000	8 (8.1%)	34 (34.3%)	36 (36.4%)	9 (9.1%)	6 (6.1%)	6 (6.1%)	99 (100%)	5,955.96
300,001-500,000	1 (2.6%)	4 (10.3%)	7 (17.9%)	13 (33.3%)	3 (7.7%)	11 (28.2%)	39 (100%)	9,020.51
500,001-700,000	- (0%)	1 (8.3%)	3 (25.0%)	4 (33.3%)	2 (16.7%)	2 (16.7%)	12 (100%)	8,250.00
700,001 ขึ้นไป	- (0%)	1 (5.9%)	- (0%)	2 (11.8%)	1 (5.9%)	13 (76.5%)	17 (100%)	12,458.82
รวม	22 (11.0%)	52 (26.0%)	49 (24.5%)	33 (16.5%)	12 (6.0%)	32 (16.0%)	200 (100%)	6,965.15

ที่มา : จากการศึกษา

ก. จำนวนเงินออมของครัวเรือนเขตชนบทจำแนกตามรายได้จากทรัพย์สิน

จากตาราง 4-16 พบว่าครัวเรือนในเขตชนบทส่วนใหญ่ไม่มีรายได้จากทรัพย์สิน คิดเป็นจำนวนถึง 147 ครัวเรือน โดยมีเงินออมเฉลี่ย 5,961.36 บาทต่อปี สำหรับกลุ่มครัวเรือนส่วนใหญ่ที่มีรายได้จากทรัพย์สิน ก็ยังมีรายได้จากทรัพย์สินเพียงเล็กน้อยระหว่าง 1-3,000 บาทต่อปี เท่านั้น โดยมีเงินออมเฉลี่ย 8,404.17 บาทต่อปี ในขณะที่กลุ่มครัวเรือนที่มีรายได้จากทรัพย์สินมาก ตั้งแต่ 9,001 บาทต่อปีขึ้นไป มีเงินออมเฉลี่ย 13,670.67 บาทต่อปี เป็นที่น่าสังเกตว่าครัวเรือนที่มีเงินอมน้อยกว่า 3,000 บาทต่อปี จะเป็นกลุ่มครัวเรือนที่ไม่มีรายได้จากทรัพย์สินทั้งสิ้น และกลุ่มครัวเรือนที่มีรายได้จากทรัพย์สินมาก ส่วนใหญ่ก็จะมีเงินออมมาก อยู่ที่ระดับ 11,001 บาทต่อปีขึ้นไป ดังนั้นรายได้จากทรัพย์สินน่าจะส่งผลต่อการออมในทิศทางเดียวกัน

ตาราง 4-16 แสดงจำนวนเงินออมของครัวเรือนในเขตชนบทจำแนกตามระดับรายได้จากทรัพย์สิน

รายได้จาก ทรัพย์สิน (บาท/ปี)	จำนวนเงินออม (บาท/ปี)						รวม	ค่าเฉลี่ย เงินออม
	น้อยกว่า 3,000	3,001- 5,000	5,001- 7,000	7,001- 9,000	9,001- 11,000	11,001 ขึ้นไป		
0	22 (15.0%)	41 (27.9%)	44 (29.9%)	20 (13.6%)	9 (6.1%)	11 (7.5%)	147 (100%)	5,961.36
1-3,000	- (0%)	5 (20.8%)	4 (16.7%)	7 (29.2%)	3 (12.5%)	5 (20.8%)	24 (100%)	8,404.17
3,001-6,000	- (0%)	4 (57.1%)	1 (14.3%)	2 (28.6%)	- (0%)	- (0%)	7 (100%)	5,900.00
6,001-9,000	- (0%)	1 (14.3%)	- (0%)	3 (42.9%)	- (0%)	3 (42.9%)	7 (100%)	9,807.14
9,001 ขึ้นไป	- (0%)	1 (6.7%)	- (0%)	1 (6.7%)	- (0%)	13 (86.7%)	15 (100%)	13,670.67
รวม	22 (11.0%)	52 (26.0%)	49 (24.5%)	33 (16.5%)	12 (6.0%)	32 (16.0%)	200 (100%)	6,965.15

ที่มา : จากการศึกษา

ง. จำนวนเงินออมในเขตชนบท จำแนกตามทรัพย์สินทั้งสิ้นของครัวเรือน

จากตารางที่ 4-17 พบว่าครัวเรือนในเขตชนบทส่วนใหญ่มีรายได้จากทรัพย์สินน้อยกว่า 1,000,000 บาท จำนวน 111 ครัวเรือน โดยที่มีเงินออมเฉลี่ยเท่ากับ 5,719.10 บาทต่อปี โดยส่วนใหญ่มีเงินออมระหว่าง 3,001-5,000 บาทต่อปี จำนวน 33 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 29.7 รองลงมามีเงินออมระหว่าง 5,001-7,000 บาทต่อปี จำนวน 30 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 27.0 ครัวเรือนที่มีทรัพย์สินระหว่าง 1,000,001-2,000,000 บาทต่อปี มีจำนวน 48 ครัวเรือน มีเงินออมเฉลี่ย 8,114.58 บาทต่อปี สำหรับครัวเรือนที่มีทรัพย์สินมาก โดยมีทรัพย์สินตั้งแต่ 4,000,001 บาทต่อปีขึ้นไป มีจำนวน 18 ครัวเรือน จะมีเงินออมเฉลี่ยสูงสุด 9,305.56 บาทต่อปี จะเห็นได้ว่าในเขตชนบท ครัวเรือนส่วนใหญ่มีทรัพย์สินค่อนข้างน้อย และมีเงินออมต่ำ

ตารางที่ 4-17 แสดงจำนวนเงินออมของครัวเรือนในเขตชนบทจำแนกตามทรัพย์สินทั้งสิ้นของครัวเรือน

ทรัพย์สินทั้งสิ้น (บาท)	จำนวนเงินออม (บาท/ปี)						รวม	ค่าเฉลี่ย เงินออม
	น้อยกว่า 3,000	3,001- 5,000	5,001- 7,000	7,001- 9,000	9,001- 11,000	11,001 ขึ้นไป		
น้อยกว่า 1,000,000	21 (18.9%)	33 (29.7%)	30 (27.0%)	15 (13.5%)	2 (1.8%)	10 (9.0%)	111 (100%)	5,719.10
1,000,001-2,000,000	1 (2.1%)	12 (25.0%)	11 (22.9%)	8 (16.7%)	6 (12.5%)	10 (20.8%)	48 (100%)	8,114.58
2,000,001-3,000,000	- (0%)	2 (12.5%)	4 (25.0%)	4 (25.0%)	3 (18.8%)	3 (18.8%)	16 (100%)	8,794.38
3,000,001-4,000,000	- (0%)	- (0%)	2 (28.6%)	3 (42.9%)	- (0%)	2 (28.6%)	7 (100%)	8,642.86
4,000,001 ขึ้นไป	- (0%)	5 (27.8%)	2 (11.1%)	3 (16.7%)	1 (5.6%)	7 (38.9%)	18 (100%)	9,305.56
รวม	22 (11.0%)	52 (26.0%)	49 (24.5%)	33 (16.5%)	12 (6.0%)	32 (16.0%)	200 (100%)	6,965.15

ที่มา : จากการศึกษา

จ. จำนวนเงินออมในเขตนบพ จำแนกตามหนี้สินทั้งสิ้นของครัวเรือน

จากตารางที่ 4-18 พบว่า ครัวเรือนในเขตนบพส่วนใหญ่มีหนี้สินน้อยกว่า 100,000 บาท โดยมีเงินออมเฉลี่ย 5,603.33 บาทต่อปี โดยที่ส่วนใหญ่จะมีเงินออมอยู่ระหว่าง 3,001-5,000 บาทต่อปี จำนวน 31 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 31.3 รองลงมาจะมีเงินออมอยู่ระหว่าง 5,001-7,000 บาทต่อปี จำนวน 29 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 29.3 สำหรับครัวเรือนที่มีหนี้สินระหว่าง 100,001-400,000 บาท มีเงินออมเฉลี่ย 8,433.90 บาทต่อปี ส่วนครัวเรือนที่มีหนี้สิน 400,001-700,000 บาท มีเงินออมเฉลี่ย 8,407.69 บาทต่อปี ครัวเรือนที่มีหนี้สิน 700,001-1,000,000 บาท มีเงินออมเฉลี่ย 8,075.00 บาทต่อปี และกลุ่มสุดท้าย ครัวเรือนที่มีหนี้สินมากกว่า 1,000,001 บาทขึ้นไป มีเงินออมเฉลี่ย 6,300.00 บาทต่อปี

ตารางที่ 4-18 แสดงจำนวนเงินออมของครัวเรือนเขตนบพจำแนกตามหนี้สินทั้งสิ้นของครัวเรือน

หนี้สินทั้งสิ้น (บาท)	จำนวนเงินออม (บาท/ปี)						รวม	ค่าเฉลี่ย เงินออม
	น้อยกว่า 3,000	3,001- 5,000	5,001- 7,000	7,001- 9,000	9,001- 11,000	11,001 ขึ้นไป		
น้อยกว่า 100,000	19 (19.2%)	31 (31.3%)	29 (29.3%)	9 (9.1%)	4 (4.0%)	7 (7.1%)	99 (100%)	5,603.33
100,001-400,000	1 (1.7%)	10 (16.9%)	11 (18.6%)	20 (33.9%)	4 (6.8%)	13 (22.0%)	59 (100%)	8,433.90
400,001-700,000	1 (3.8%)	5 (19.2%)	6 (23.1%)	4 (15.4%)	3 (11.5%)	7 (26.9%)	26 (100%)	8,407.69
700,001-1,000,000	1 (8.3%)	3 (25.0%)	3 (25.0%)	0 (0%)	1 (8.3%)	4 (33.3%)	12 (100%)	8,075.00
1,000,001 ขึ้นไป	0 (0%)	3 (75.0%)	0 (0%)	0 (0%)	0 (0%)	1 (25.0%)	4 (100%)	6,300.00
รวม	22 (11.0%)	52 (26.0%)	49 (24.5%)	33 (16.5%)	12 (6.0%)	32 (16.0%)	200 (100%)	6,965.15

ที่มา : จากการศึกษา

ฉ. จำนวนเงินออมในเขตชนบทจำแนกตามอายุของหัวหน้าครัวเรือน

จากตารางที่ 4-19 พบว่าหัวหน้าครัวเรือนในเขตชนบทส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 46-60 ปี จำนวน 104 ครัวเรือน โดยมีเงินออมเฉลี่ย 7,850.58 บาทต่อปี โดยที่ส่วนใหญ่มีเงินออมระหว่าง 5,001-7,000 บาทต่อปี จำนวน 25 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 24.0 รองลงมามีเงินออมระหว่าง 3,001-5,000 บาทต่อปี จำนวน 22 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 21.2 สำหรับหัวหน้าครัวเรือนที่มีอายุระหว่าง 31-45 ปี มีเงินออมเฉลี่ย 5,712.61 บาทต่อปี ส่วนหัวหน้าครัวเรือนที่มีอายุระหว่าง 16-30 ปี มีเงินออมเฉลี่ย 5,256.25 บาทต่อปี และหัวหน้าครัวเรือนที่มีอายุ 61 ปีขึ้นไป มีเงินออมเฉลี่ยสูงสุด 8,936.36 บาทต่อปี จะเห็นได้ว่าไม่มีหัวหน้าครัวเรือนที่มีอายุน้อยกว่า 15 ปี และหัวหน้าครัวเรือนที่มีอายุมากส่วนใหญ่มีเงินออมมากกว่าหัวหน้าครัวเรือนที่มีอายุน้อย

ตารางที่ 4-19 แสดงจำนวนเงินออมในเขตชนบทจำแนกตามอายุของหัวหน้าครัวเรือน

อายุของ หัวหน้า ครัวเรือน(ปี)	จำนวนเงินออม (บาท/ปี)						รวม	ค่าเฉลี่ย เงินออม
	น้อยกว่า 3,000	3,001- 5,000	5,001- 7,000	7,001- 9,000	9,001- 11,000	11,001 ขึ้นไป		
0-15 ปี	-	-	-	-	-	-	0	0
	(0%)	(0%)	(0%)	(0%)	(0%)	(0%)	(0%)	
16-30 ปี	2	6	4	4	-	-	16	5,256.25
	(12.5%)	(37.5%)	(25.0%)	(25.0%)	(0%)	(0%)	(100%)	
31-45 ปี	14	22	15	9	1	8	69	5,712.61
	(20.3%)	(31.9%)	(21.7%)	(13.0%)	(1.4%)	(11.6%)	(100%)	
46-60 ปี	6	22	25	20	11	20	104	7,850.58
	(5.8%)	(21.2%)	(24.0%)	(19.2%)	(10.6%)	(19.2%)	(100%)	
61 ปีขึ้นไป	-	2	5	-	-	4	11	8,936.36
	(0%)	(18.2%)	(45.5%)	(0%)	(0%)	(36.4%)	(100%)	
รวม	22	52	49	33	12	32	200	6,965.15
	(11.0%)	(26.0%)	(24.5%)	(16.5%)	(6.0%)	(16.0%)	(100%)	

ที่มา : จากการศึกษา

ข. จำนวนเงินออมเกษตรกรบาทจำแนกตามจำนวนผู้พึ่งพิงในครัวเรือน

จากตารางที่ 4-20 พบว่าครัวเรือนในเขตชนบทส่วนใหญ่มีจำนวนผู้พึ่งพิง 2 คน มีจำนวน 89 ครัวเรือน โดยส่วนใหญ่มีเงินออมเฉลี่ย 6,308.20 บาทต่อปี โดยส่วนใหญ่มีเงินออมระหว่าง 3,001-5,000 บาทต่อปี จำนวน 26 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 29.2 ขณะที่ครัวเรือนที่มีผู้พึ่งพิง 1 คน ส่วนใหญ่มีเงินออมเฉลี่ย 7,548.94 บาทต่อปี โดยส่วนใหญ่มีเงินออมระหว่าง 5,001-7,000 บาทต่อปี จำนวน 17 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 36.2 สำหรับครัวเรือนที่ไม่มีผู้พึ่งพิง มีเงินออมเฉลี่ย 9,526.92 บาทต่อปี ในขณะที่ครัวเรือนที่มีผู้พึ่งพิง 5 คน ซึ่งมีเพียงครัวเรือนเดียว มีเงินออม 4,800 บาทต่อปี จะเห็นได้ว่าครัวเรือนที่มีผู้พึ่งพิงน้อยมีแนวโน้มที่จะออมมากกว่าครัวเรือนที่มีจำนวนผู้พึ่งพิงมากกว่า

ตารางที่ 4-20 แสดงจำนวนเงินออมของครัวเรือนเกษตรกรบาทจำแนกตามจำนวนผู้พึ่งพิงในครัวเรือน

จำนวนผู้พึ่งพิง (คน)	จำนวนเงินออม (บาท/ปี)							ค่าเฉลี่ย เงินออม
	น้อยกว่า 3,000	3,001- 5,000	5,001- 7,000	7,001- 9,000	9,001- 11,000	11,001 ขึ้นไป	รวม	
ไม่มี	0 (0%)	1 (3.8%)	7 (26.9%)	8 (30.8%)	2 (7.7%)	8 (30.8%)	26 (100%)	9,526.92
1 คน	0 (0%)	10 (21.3%)	17 (36.2%)	10 (21.3%)	3 (6.4%)	7 (14.9%)	47 (100%)	7,548.94
2 คน	18 (20.2%)	26 (29.2%)	17 (19.1%)	10 (11.2%)	4 (4.5%)	14 (15.7%)	89 (100%)	6,308.20
3 คน	2 (7.7%)	10 (38.5%)	7 (26.9%)	2 (7.7%)	3 (11.5%)	2 (7.7%)	26 (100%)	6,203.85
4 คน	2 (18.2%)	4 (36.4%)	1 (9.1%)	3 (27.3%)	0 (0%)	1 (9.1%)	11 (100%)	5,727.27
5 คน	0 (0%)	1 (100%)	0 (0%)	0 (0%)	0 (0%)	0 (0%)	1 (100%)	4,800.00
รวม	22 (11.0%)	52 (26.0%)	49 (24.5%)	33 (16.5%)	12 (6.0%)	32 (16.0%)	200 (100%)	6,965.15

ที่มา : จากการศึกษา

ข. จำนวนเงินออมเขตชนบท จำแนกตามระดับการศึกษาของหัวหน้าครัวเรือน

จากตารางที่ 4-21 พบว่า ระดับการศึกษาของหัวหน้าครัวเรือนในเขตชนบท ส่วนใหญ่มีการศึกษาดำ โดยจบการศึกษาเพียงระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาปีที่ 1 มีจำนวน 58 ครัวเรือน โดยที่ส่วนใหญ่มีระดับการออมก่อนข้างต่ำกว่าระหว่าง 3,001-5,000 บาทต่อปี คิดเป็นร้อยละ 41.4 โดยกลุ่มครัวเรือนนี้มีเงินออมเฉลี่ย 5,098.28 บาทต่อปี รองลงมา ระดับการศึกษาของหัวหน้าครัวเรือนเขตชนบทอยู่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 50 ครัวเรือน โดยที่ส่วนใหญ่มีระดับการออมต่ำกว่าค่าเฉลี่ยเช่นเดียวกัน โดยมีเงินออมเฉลี่ย 5,589.00 บาทต่อปี ในขณะที่หัวหน้าครัวเรือนที่มีการศึกษาสูงตั้งแต่ระดับปริญญาตรี มีเงินออมเฉลี่ยก่อนข้างสูง โดยที่หัวหน้าครัวเรือนที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีเงินออมเฉลี่ย 9,637.21 บาทต่อปี และหัวหน้าครัวเรือนที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไปมีเงินออมเฉลี่ย 15,400.00 บาทต่อปี

ตารางที่ 4-21 แสดงจำนวนเงินออม ของครัวเรือนในเขตชนบท จำแนกตามระดับการศึกษาของหัวหน้า ครัวเรือน

ระดับการศึกษา ของ หัวหน้าครัวเรือน	จำนวนเงินออม (บาท/ปี)						รวม	ค่าเฉลี่ย เงินออม
	น้อยกว่า 3,000	3,001- 5,000	5,001- 7,000	7,001- 9,000	9,001- 11,000	11,001 ขึ้นไป		
ต่ำกว่า ม.1	10 (17.2%)	24 (41.4%)	15 (25.9%)	6 (10.3%)	2 (3.4%)	1 (1.7%)	58 (100%)	5,098.28
ม.1-ม.3	9 (18.0%)	16 (32.0%)	12 (24.0%)	8 (16.0%)	2 (4.0%)	3 (6.0%)	50 (100%)	5,589.00
ม.4-ม.6 หรือ ปวช.	2 (8.7%)	5 (21.7%)	9 (39.1%)	3 (13.0%)	- (0%)	4 (17.4%)	23 (100%)	6,825.22
ปวส.	- (0%)	5 (25.0%)	5 (25.0%)	4 (20.0%)	3 (15.0%)	3 (15.0%)	20 (100%)	7,705.00
ปริญญาตรี	1 (2.3%)	2 (4.7%)	8 (18.6%)	12 (27.9%)	5 (11.6%)	15 (34.9%)	43 (100%)	9,637.21
สูงกว่าปริญญาตรี	- (0%)	- (0%)	- (0%)	- (0%)	- (0%)	6 (100%)	6 (100%)	15,400.00
รวม	22 (11.0%)	52 (26.0%)	49 (24.5%)	33 (16.5%)	12 (6.0%)	32 (16.0%)	200 (100%)	6,965.15

ที่มา : จากการศึกษา

4.4 การประมาณการออมของครัวเรือนในจังหวัดเชียงใหม่

การประมาณเงินออมของครัวเรือนในจังหวัดเชียงใหม่ ได้ทำการศึกษาโดยแบ่งออกเป็นสามส่วน โดยที่ส่วนที่หนึ่งคือสมการประมาณเงินออมของครัวเรือนในเขตเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ส่วนที่สองคือสมการประมาณเงินออมของครัวเรือนในเขตชนบท จังหวัดเชียงใหม่ และส่วนที่สามคือ สมการประมาณเงินออมของครัวเรือนในจังหวัดเชียงใหม่ โดยได้ใช้ตัวแปรอิสระทั้งหมด 8 ตัว ตามแบบจำลองซึ่งได้แสดงไว้ในบทที่ 3 และทดสอบความสัมพันธ์เบื้องต้นของตัวแปรอิสระในแบบจำลองเพื่อหลีกเลี่ยงปัญหา multicollinearity พบว่าไม่เกิดปัญหา โดยได้แสดงค่าดังกล่าวไว้ภาคผนวก จากการทดสอบพบว่ารูปแบบสมการเงินออมของครัวเรือนในจังหวัดเชียงใหม่ มีดังนี้

4.4.1 การประมาณสมการเงินออมของครัวเรือน ในเขตเมือง

จากตารางที่ 4-22 แสดงปัจจัยทั้งหมดที่มีอิทธิพลต่อสมการประมาณการเงินออมภาคครัวเรือนเขตเมืองในจังหวัดเชียงใหม่ โดยให้ตัวแปรตามคือ การออมภาคครัวเรือนในเขตเมือง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ค่า Adjusted R-Squared เท่ากับ 0.816 แสดงว่าตัวแปรอิสระนี้สามารถอธิบายการออมของครัวเรือนในเขตเมือง ได้ร้อยละ 81.6 ที่เหลือเป็นอิทธิพลของตัวแปรอื่น นอกจากนี้สมการมีค่า F-Statistic เท่ากับ 127.447 และค่า Prob(F-Statistic) เท่ากับ 0.000 แสดงว่าค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรอิสระในสมการจะมีอย่างน้อย 1 ค่าที่มีผลต่อการออม ซึ่งตัวแปรที่มีผลต่อการออม ได้แก่ รายได้จากการทำงานต่อปี (Y1) รายได้จากทรัพย์สินต่อปี (Y2)หนี้สินทั้งสินของครัวเรือน (DEBT) อายุของหัวหน้าครัวเรือน (AGE) และระดับการศึกษาของหัวหน้าครัวเรือน ระดับปริญญาตรีขึ้นไป (EDU) โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตัวแปรรายได้จากการทำงานต่อปี (Y1) มีอิทธิพลต่อการออมในทิศทางที่เป็นบวก ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.000 แสดงให้เห็นว่า เมื่อรายได้จากการทำงานต่อปีเพิ่มขึ้น 1 บาท ส่งผลให้ครัวเรือนออมเพิ่มขึ้น 0.124 บาท นั่นก็คือค่า MPS หรือค่าความโน้มเอียงการออมหน่วยสุดท้ายนั่นเอง (MPS = 0.124) และค่าสัมประสิทธิ์ของค่าคงที่ (Constant) ที่ได้มีค่าเท่ากับ -66,382.00 บาท ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.000 นั่นคือ เมื่อตัวแปรอิสระทั้งหมดมีค่าเท่ากับ 0 ส่งผลให้การออมติดลบ 66,382.00 บาทต่อปี กล่าวคือไม่มีการออมนั่นเอง จึงต้องนำเงินออมของปีก่อนหน้ามาใช้จ่ายแทน ค่าที่ออกมาจึงติดลบ

ตัวแปรรายได้จากทรัพย์สิน (Y2) มีอิทธิพลต่อการออมในทิศทางเป็นบวก ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.000 แสดงให้เห็นว่า เมื่อรายได้จากทรัพย์สินเพิ่มขึ้น 1 บาท ส่งผลให้ครัวเรือนออมเพิ่มขึ้นถึง 0.587 บาท จะเห็นได้ว่า ถ้าครัวเรือนใดมีรายได้จากทรัพย์สินมากก็จะทำให้มีการออม มากขึ้นไปด้วย ส่วนตัวแปรด้านทรัพย์สินทั้งสิ้น (W) นั้น ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้เนื่องจาก

การที่ครัวเรือนจะออมเพิ่มขึ้นเท่าใดนั้น ต้องขึ้นอยู่กับรายรับต่อปีว่ามีมากน้อยเพียงใด เพียงพอต่อการใช้จ่ายหรือไม่ ครัวเรือนที่มีทรัพย์สินมากนั้น ถ้าหากว่ามีรายได้จากการทำงานไม่เพียงพอจะต้องนำทรัพย์สินเก่าออกมาขาย เพื่อนำเงินมาใช้จ่าย จึงไม่มีการออม

ตัวแปรหนี้สินทั้งสิ้นของครัวเรือน (DEBT) มีอิทธิพลต่อการออมในทิศทางเป็นลบ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.034 แสดงให้เห็นว่า เมื่อครัวเรือนมีหนี้สินเพิ่มขึ้น 1 บาท ส่งผลให้การออมลดลง 0.014 บาท ซึ่งการที่การออมลดลงนั้นเนื่องมาจาก ครัวเรือนต้องนำเงินส่วนที่เหลือจากการใช้จ่ายมาชำระหนี้ ทำให้เงินส่วนที่จะนำไปออมลดลงนั่นเอง ดังนั้น ครัวเรือนใดที่มีหนี้สินมากจึงมีภาระที่จะต้องจ่ายดอกเบี้ยเป็นจำนวนมากตามไปด้วย ส่งผลให้มีเงินออมลดลงมาก ไม่เพียงเท่านี้ ยังส่งผลต่อการใช้จ่ายที่ลดลงตามไปด้วย

ตัวแปรอายุของหัวหน้าครัวเรือน (AGE) มีอิทธิพลต่อการออมในทิศทางเป็นบวก ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.001 แสดงให้เห็นว่า เมื่อหัวหน้าครัวเรือนมีอายุเพิ่มขึ้น 1 ปี ส่งผลให้ออมเพิ่มขึ้น 155.166 บาท ซึ่งการเพิ่มขึ้นของการออมนั้น เนื่องมาจากหัวหน้าครัวเรือนทำงานนานขึ้น ก่อให้เกิดทักษะในการทำงานเพิ่มขึ้น และมีอายุงานเพิ่มมากขึ้น จึงทำให้ได้รับรายได้เพิ่มมากขึ้น และเมื่ออายุของหัวหน้าครัวเรือนมากขึ้น ทำให้มีความต้องการที่จะเก็บออมมากขึ้นเพื่อความมั่นคงในชีวิตและมีเงินใช้จ่ายในยามชรา ส่วนตัวแปรผู้พึ่งพิงในครัวเรือน (DR) ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตัวแปรสุดท้ายคือ ระดับการศึกษาของหัวหน้าครัวเรือน (EDU) เป็นตัวแปร Dummy โดยที่กำหนดให้มีหัวหน้าครัวเรือนที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป มีค่าเท่ากับ 1 และหัวหน้าครัวเรือนที่มีการศึกษาดำรงระดับปริญญาตรี มีค่าเท่ากับ 0 พบว่า ระดับการศึกษาของหัวหน้าครัวเรือน มีอิทธิพลต่อการออมในทิศทางที่เป็นบวก ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.002 แสดงให้เห็นว่า เมื่อหัวหน้าครัวเรือนมีการศึกษาตั้งแต่ระดับปริญญาตรีขึ้นไป จะส่งผลให้มีการออมเพิ่มขึ้น 20,465.966 บาทต่อปี นั่นคือ การศึกษามีความสำคัญต่อระดับการออม เมื่อหัวหน้าครัวเรือนได้รับการศึกษาที่สูงขึ้น ส่งผลให้มีความสามารถที่จะหารายได้ได้มากขึ้น ส่งผลให้มีการออมสูงขึ้น

ตารางที่ 4-22 แสดงสมการประมาณการเงินออมของครัวเรือนเขตเมือง ในจังหวัดเชียงใหม่

ปัจจัย	ค่าสัมประสิทธิ์	ค่า beta	ค่าสถิติ t	Sig. Level
ค่าคงที่	-66,382.000***		-4.413	0.000***
รายได้จากทำงาน(Y1)	0.124***	0.534	9.925	0.000***
รายได้จากทรัพย์สิน(Y2)	0.587***	0.461	12.013	0.000***
ทรัพย์สินทั้งสิ้น (W)	0.0000771	0.012	0.288	0.774
หนี้สินทั้งสิ้น (Debt)	-0.0140**	-0.096	-2.138	0.034**
อายุหัวหน้าครัวเรือน (AGE)	875.018***	0.101	2.871	0.005***
จำนวนผู้พึ่งพิง (DR)	155.166	0.001	0.044	0.965
ระดับการศึกษา (EDU)	20,465.966***	0.101	3.119	0.002***
R – Squared	0.823	Adjusted R-Squared	0.816	
F-Statistic	127.477	Prob(F-statistic)	0.000	
Observation	200			

ที่มา : จากการประมาณค่า

หมายเหตุ * ฅ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.1
 ** ฅ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05
 *** ฅ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01

4.4.2 การประมาณสมการการเงินออมของครัวเรือนในเขตชนบท

จากตารางที่ 4-23 การประมาณการเงินออมของครัวเรือน ในเขตชนบท จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า สมการค่า Adjusted R-Squared เท่ากับ 0.630 แสดงว่าตัวแปรอิสระนี้สามารถอธิบายสมการการเงินออมของครัวเรือนในเขตชนบทได้ร้อยละ 63.0 ที่เหลือเป็นอิทธิพลของตัวแปรอื่น นอกจากนี้ สมการมีค่า F-Statistic เท่ากับ 49.305 และค่า Prob(F-Statistic) เท่ากับ 0.000 แสดงว่าค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรอิสระในสมการ จะมีอย่างน้อย 1 ค่า ที่มีผลต่อการออม โดยที่ตัวแปรที่มีผลต่อการออมเขตชนบท ได้แก่ รายได้จากการทำงานต่อปี (Y1) รายได้จากทรัพย์สินต่อปี (Y2) หนี้สินทั้งสิ้นของครัวเรือน (DEBT) อายุของหัวหน้าครัวเรือน(AGE) จำนวนผู้พึ่งพิงในครัวเรือน (DR) ระดับการศึกษาของหัวหน้าครัวเรือน (EDU)

ตัวแปรรายได้จากการทำงาน (Y1) มีอิทธิพลต่อการเพิ่มขึ้นของการออมในทิศทางที่เป็นบวก ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.000 แสดงให้เห็นว่า เมื่อรายได้จากการทำงานต่อปีเพิ่มขึ้น 1 บาท ส่งผลให้การออมของครัวเรือนเพิ่มขึ้น 0.005 บาท นั่นคือ ค่าความโน้มเอียงการออมหน่วยสุดท้าย หรือค่า MPS ของเขตชนบทเท่ากับ 0.005 ซึ่งค่าที่ได้สอดคล้องกับสมมติฐานที่ว่า เมื่อครัวเรือนมีรายได้เพิ่มขึ้น ส่งผลให้มีการออมเพิ่มขึ้น

ตัวแปรรายได้จากทรัพย์สิน (Y2) มีอิทธิพลต่อการเพิ่มขึ้นของการออมในทิศทางที่เป็นบวก ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.000 แสดงให้เห็นว่า เมื่อรายได้จากทรัพย์สินเพิ่มขึ้น 1 บาท ส่งผลให้มีการออมเพิ่มขึ้น 0.239 บาท จะเห็นได้ว่า เมื่อครัวเรือนใดมีรายได้จากทรัพย์สิน ซึ่งเป็นรายได้ที่นอกเหนือจากการทำงาน ก็ส่งผลให้มีการออมเพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย โดยที่จากกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา จะเห็นว่าครัวเรือนใดที่มีทรัพย์สินมาก ก็จะมีรายได้จากทรัพย์สินมากตามไปด้วย ในขณะที่ตัวแปรด้านทรัพย์สิน (W) ไม่มีผลต่อการออม เช่นเดียวกับตัวแปรด้านทรัพย์สินของการออมในเขตเมือง

ตัวแปรหนี้สินทั้งสิ้น (DEBT) มีอิทธิพลต่อการออมในทิศทางที่ตรงกันข้ามกับการออม ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.000 เมื่อหนี้สินทั้งสิ้นของครัวเรือนเพิ่มขึ้น 1 บาท ส่งผลให้การออมของครัวเรือนลดลง 0.002 บาท ทั้งนี้เนื่องจาก เมื่อครัวเรือนได้รับรายได้มา ต้องนำไปจ่ายหนี้สินก่อนที่จะนำเงินส่วนที่เหลือมาออม ดังนั้น หากครัวเรือนในเขตชนบทครัวเรือนใดมีหนี้สินมาก ส่งผลให้การออมของครัวเรือนนั้นลดลง

ตัวแปรอายุของหัวหน้าครัวเรือน (AGE) มีอิทธิพลต่อการออมในทิศทางที่เป็นบวก ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.000 เมื่อหัวหน้าครัวเรือนมีอายุเพิ่มขึ้น 1 ปี ส่งผลให้มีการออมเพิ่มขึ้น 57.090 บาท ทั้งนี้เนื่องจากเมื่อหัวหน้าครัวเรือนมีอายุเพิ่มมากขึ้น ทำให้มีความต้องการที่จะเก็บเงินออมเพื่อใช้จ่ายในอนาคตเพิ่มขึ้น เพื่อที่จะมีเงินใช้จ่ายใช้สอยในยามชรา

ตัวแปรจำนวนผู้พึ่งพิงในครัวเรือน (DR) มีอิทธิพลต่อการออมในทิศทางตรงข้ามกับการออม ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.003 แสดงให้เห็นว่า มีครัวเรือนในเขตชนบทมีจำนวนผู้พึ่งพิงเพิ่มขึ้น 1 คน ส่งผลให้มีการออมลดลง 466.498 บาท ทั้งนี้เนื่องจากต้องจัดสรรเงินจากรายได้ที่มีอยู่ค่อนข้างน้อยเมื่อเปรียบเทียบกับเขตเมือง มาแบ่งให้กับผู้พึ่งพิงในครัวเรือน ทำให้เหลือเงินที่จะนำมาเก็บออมน้อยลงตามไปด้วย เป็นที่น่าสังเกตว่าตัวแปรจำนวนผู้พึ่งพิงในครัวเรือนในเขตชนบทนี้เป็นตัวแปรที่มีนัยสำคัญทางสถิติ ในขณะที่ตัวแปรจำนวนผู้พึ่งพิงในครัวเรือนในเขตเมืองไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเป็นผลมาจากจำนวนรายได้เฉลี่ยระหว่างเขตเมืองและเขตชนบทที่แตกต่างกันค่อนข้างมาก

ตัวแปรระดับการศึกษาของหัวหน้าครัวเรือน (EDU) เป็นตัวแปร Dummy โดยที่ กำหนดให้มีระดับการศึกษาตั้งแต่ระดับปริญญาตรีขึ้นไปมีค่าเท่ากับ 1 และระดับการศึกษาต่ำกว่าระดับปริญญาตรีมีค่าเท่ากับ 0 เมื่อนำมาวิเคราะห์ในสมการประมาณเงินออม อธิบายได้ว่า ตัวแปร ระดับการศึกษาของหัวหน้าครัวเรือนมีอิทธิพลต่อการออมในทิศทางที่เป็นบวก ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.004 เมื่อหัวหน้าครัวเรือนมีการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป ส่งผลให้มีการออมเพิ่มขึ้น 562.334 บาท แสดงให้เห็นว่าการศึกษาในเขตชนบทมีความสำคัญกับการออม เช่นเดียวกับเขตเมือง

ตารางที่ 4-23 แสดงสมการประมาณการเงินออมของครัวเรือนเขตชนบทในจังหวัดเชียงใหม่

ปัจจัย	ค่าสัมประสิทธิ์	ค่า beta	ค่าสถิติ t	Sig. Level
ค่าคงที่	3,005.752***		4.030	0.000***
รายได้จากการทำงาน(Y1)	0.005***	0.374	6.468	0.000***
รายได้จากทรัพย์สิน(Y2)	0.239***	0.378	7.596	0.000***
ทรัพย์สินทั้งสิ้น(W)	0.000111	0.055	1.071	0.286
หนี้สินทั้งสิ้น (Debt)	-0.002***	-0.182	-3.727	0.000***
อายุหัวหน้าครัวเรือน(AGE)	57.090***	0.174	3.659	0.000***
จำนวนผู้พึ่งพิง(DR)	-466.498***	-0.133	-3.018	0.003***
ระดับการศึกษา (EDU)	1,459.357***	0.172	2.943	0.004***
R – Squared	0.643	Adjusted R-Squared	0.630	
F-Statistic	49.305	Prob(F-statistic)	0.000	
Observation	200			

ที่มา : จากการประมาณค่า

หมายเหตุ * ฅ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.1

** ฅ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

*** ฅ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01

จากตารางที่ 4-24 เมื่อนำเฉพาะตัวแปรที่มีนัยสำคัญทางสถิติจากตารางที่ 4-22 มาพิจารณา โดยตัดปัจจัยทรัพย์สินทั้งสิ้นของครัวเรือน(W) และปัจจัยจำนวนผู้พึ่งพิงในครัวเรือน(DR) ออกไป พบว่าสมการมีค่าทางสถิติที่ดีกว่าเดิมเล็กน้อย โดยที่สมการมีค่า Adjusted R-Squared เท่ากับ 0.818 เพิ่มขึ้นจากเดิม 0.002 และมีค่า F-Statistic ที่ดีขึ้นกว่าเดิม โดยที่ค่าเดิมมีค่าเท่ากับ 127.477 เพิ่มขึ้นเป็น 180.224 ทำให้ได้สมการประมาณการออมของครัวเรือนในเขตเมือง คือ

$$S_{urban} = -66,157.80 + 0.125Y_{1i} + 0.588Y_{2i} - 0.013DEBT_i + 870.253AGE_i + 20,399.715EDU_i$$

เมื่อนำเอาค่าเฉลี่ยของตัวแปรอิสระและตัวแปรหุ่นแต่ละตัวมาแทนค่าในสมการที่ได้ พบว่าครัวเรือนในเขตเมืองมีเงินออม เท่ากับ 70,073.95 บาทต่อปี

ตารางที่ 4-24 แสดงสมการประมาณการเงินออมของครัวเรือนเขตเมือง ในจังหวัดเชียงใหม่ โดยพิจารณาเฉพาะตัวแปรที่มีนัยสำคัญ

ปัจจัย	ค่าสัมประสิทธิ์	ค่า beta	ค่าสถิติ t	Sig. Level
ค่าคงที่	-66,157.800***		-5.125	0.000***
รายได้จากทำงาน(Y1)	0.125***	0.536	10.250	0.000***
รายได้จากทรัพย์สิน(Y2)	0.588***	0.462	12.167	0.000***
หนี้สินทั้งสิ้น (Debt)	-0.013**	-0.090	-2.248	0.026**
อายุหัวหน้าครัวเรือน (AGE)	870.253***	0.100	2.885	0.004***
ระดับการศึกษา (EDU)	20,399.715***	0.101	3.127	0.002***
R – Squared	0.823		Adjusted R-Squared	0.818
F-Statistic	180.224		Prob(F-statistic)	0.000
Observation	200			

ที่มา : จากการประมาณค่า

หมายเหตุ * ฅ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.1
 ** ฅ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05
 *** ฅ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01

จากตารางที่ 4-25 เมื่อนำเฉพาะตัวแปรที่มีนัยสำคัญทางสถิติจากตารางที่ 4-23 มาพิจารณา โดยตัดปัจจัยทรัพย์สินทั้งสิ้น(W) ออกไป พบว่าสมการมีค่าทางสถิติเปลี่ยนแปลงจากเดิมน้อยมากหรือแทบจะไม่เปลี่ยนแปลงโดยที่สมการมีค่า Adjusted R-Squared เท่ากับ 0.629 ใกล้เคียงกับค่าเดิม 0.630 แต่มีค่า F-Statistic ที่ดีขึ้นจากเดิม โดยมีค่าเท่ากับ 57.287 จากค่าเดิม 49.305 ทำให้ได้สมการประมาณการออมของครัวเรือนในเขตชนบท คือ

$$S_{Rural} = 2,991.380 + 0.005Y_{1i} + 0.247Y_{2i} - 0.002DEBT_i + 59.501AGE_i - 464.553DR_i + 1602.203EDU_i$$

เมื่อนำเอาค่าเฉลี่ยของตัวแปรอิสระและตัวแปรหุ่นแต่ละตัวมาแทนค่าในสมการที่ได้ พบว่าครัวเรือนในอำเภอชนบทมีเงินออม เท่ากับ 7,994.576 บาทต่อปี

ตารางที่ 4-25 แสดงสมการประมาณการเงินออมของครัวเรือนเขตชนบทในจังหวัดเชียงใหม่โดยพิจารณาเฉพาะตัวแปรที่มีนัยสำคัญ

ปัจจัย	ค่าสัมประสิทธิ์	ค่า beta	ค่าสถิติ t	Sig. Level
ค่าคงที่	2,991.380***		4.010	0.000***
รายได้จากการทำงาน(Y1)	0.005***	0.374	6.460	0.000***
รายได้จากทรัพย์สิน(Y2)	0.247***	0.390	8.398	0.000***
หนี้สินทั้งสิ้น (Debt)	-0.002***	-0.173	-3.598	0.000***
อายุหัวหน้าครัวเรือน(AGE)	59.501***	0.181	3.852	0.000***
จำนวนผู้พึ่งพิง(DR)	-464.553***	-0.133	-3.005	0.003***
ระดับการศึกษา (EDU)	1,602.203***	0.189	3.353	0.001***
R – Squared	0.640		Adjusted R-Squared	0.629
F-Statistic	57.287		Prob(F-statistic)	0.000
Observation	200			

ที่มา : จากการประมาณค่า

หมายเหตุ * ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.1
 ** ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05
 *** ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบระหว่างค่าประมาณเงินออมของเขตเมืองและเขตชนบทพบว่า ค่าประมาณเงินออมของเขตเมือง มีค่าเท่ากับ 70,073.950 บาทต่อปี และค่าประมาณเงินออมของเขตชนบท มีค่าเท่ากับ 7,994.576 บาทต่อปี จะเห็นได้ว่าค่าประมาณเงินออมของเขตเมืองมีมากกว่าเขตชนบท 62,079.374 บาทต่อปี ทั้งนี้เนื่องมาจากความแตกต่างกันอย่างมากของจำนวนรายได้ที่ครัวเรือนได้รับ โดยที่ครัวเรือนในเขตเมืองมีรายได้เฉลี่ยสูงกว่าครัวเรือนในเขตชนบทมาก และจำนวนผู้พึ่งพิงในครัวเรือน ซึ่งมีนัยสำคัญในสมการการออมในเขตชนบท โดยส่งผลกระทบต่อการออมในทิศทางตรงกันข้ามกับการออม ในขณะที่จำนวนผู้พึ่งพิงในครัวเรือนในเขตเมืองไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4.4.3 การประมาณสมการเงินออมของครัวเรือนในจังหวัดเชียงใหม่

จากตารางที่ 4-26 แสดงปัจจัยทั้งหมดที่มีอิทธิพลต่อสมการประมาณการเงินออมภาคครัวเรือนในจังหวัดเชียงใหม่ โดยนำความแตกต่างทางด้านพื้นที่ (AREA) เข้ามาวิเคราะห์เพิ่มเติมเข้าไปในสมการ โดยใช้ตัวแปรหุ่นเข้ามาช่วยในการวิเคราะห์ กำหนดให้พื้นที่ในเขตเมือง มีค่าเท่ากับ 1 และพื้นที่ในเขตชนบท มีค่าเท่ากับ 0 โดยตัวแปรตามคือ การออมภาคครัวเรือนในจังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ค่า Adjusted R-Squared เท่ากับ 0.791 แสดงว่าตัวแปรอิสระนี้สามารถอธิบายการออมของครัวเรือนในจังหวัดเชียงใหม่ ได้ร้อยละ 79.1 ที่เหลือเป็นอิทธิพลของตัวแปรอื่น นอกจากนี้สมการมีค่า F-Statistic เท่ากับ 189.455 และค่า Prob(F-Statistic) เท่ากับ 0.000 แสดงว่าค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรอิสระในสมการจะมีอย่างน้อย 1 ค่าที่มีผลต่อการออม ซึ่งตัวแปรที่มีผลต่อการออมได้แก่ รายได้จากการทำงานต่อปี (Y1) รายได้จากทรัพย์สินต่อปี (Y2) ทรัพย์สินทั้งสิ้นของครัวเรือน (W) อายุของหัวหน้าครัวเรือน (AGE) และความแตกต่างด้านพื้นที่ (AREA) โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตัวแปรรายได้จากการทำงานต่อปี (Y1) มีอิทธิพลต่อการออมในทิศทางที่เป็นบวก ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.000 แสดงให้เห็นว่า เมื่อรายได้จากการทำงานต่อปีเพิ่มขึ้น 1 บาท ส่งผลให้ครัวเรือนออมเพิ่มขึ้น 0.077 บาท นั่นก็คือค่า MPS หรือค่าความโน้มเอียงการออมหน่วยสุดท้ายนั่นเอง (MPS = 0.077) และค่าสัมประสิทธิ์ของค่าคงที่ (Constant) ที่ได้มีค่าเท่ากับ -35,463.667 บาท ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.000 นั่นคือ เมื่อตัวแปรอิสระทั้งหมดมีค่าเท่ากับ 0 ส่งผลให้การออมติดลบ 35,463.667 บาทต่อปี กล่าวคือ ไม่มีการออมนั่นเอง จึงต้องนำเงินออมของปีก่อนหน้ามาใช้จ่ายแทน ค่าที่ออกมาจึงติดลบ

ตัวแปรรายได้จากทรัพย์สิน (Y2) มีอิทธิพลต่อการออมในทิศทางเป็นบวก ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.000 แสดงให้เห็นว่า เมื่อรายได้จากทรัพย์สินเพิ่มขึ้น 1 บาท ส่งผลให้ครัวเรือนออมเพิ่มขึ้นถึง 0.797 บาท จะเห็นได้ว่า ถ้าครัวเรือนใดมีรายได้จากทรัพย์สินมากก็จะทำให้มีการออมเพิ่มขึ้นอย่างมาก

ตัวแปรทรัพย์สินทั้งสิ้น (W) มีอิทธิพลต่อการออมในทิศทางเป็นบวก ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.040 แสดงให้เห็นว่า เมื่อครัวเรือนมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้น 100,000 บาท ส่งผลให้มีการออมเพิ่มขึ้น 43 บาทต่อปี เป็นที่น่าสังเกตว่าตัวแปรทรัพย์สินทั้งสิ้นนี้ เมื่อพิจารณาวิเคราะห์แยกในแต่ละพื้นที่พบว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตัวแปรอายุของหัวหน้าครัวเรือน (AGE) มีอิทธิพลต่อการออมในทิศทางเป็นบวก ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.027 แสดงให้เห็นว่า เมื่อหัวหน้าครัวเรือนมีอายุเพิ่มขึ้น 1 ปี ส่งผลให้ออมเพิ่มขึ้น 394.768 บาท

ตัวแปรสุดท้ายคือ ความแตกต่างด้านพื้นที่ (AREA) เป็นตัวแปร dummy โดยกำหนดให้พื้นที่เขตเมือง มีค่าเท่ากับ 1 และพื้นที่เขตชนบท มีค่าเท่ากับ 0 พบว่า ความแตกต่างด้านพื้นที่ มีอิทธิพลต่อการออมในทิศทางที่เป็นบวก ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.000 แสดงให้เห็นว่าครัวเรือนที่มีถิ่นที่อยู่อาศัยในเขตเมืองมีเงินออมมากกว่าครัวเรือนที่มีถิ่นที่อยู่อาศัยในเขตชนบท 21,605.413 บาทต่อปี ในขณะที่ตัวแปรหนี้สินทั้งสิ้น จำนวนผู้พึ่งพิงในครัวเรือนและระดับการศึกษา ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4-26 แสดงสมการประมาณการเงินออมของครัวเรือนในจังหวัดเชียงใหม่

ปัจจัย	ค่าสัมประสิทธิ์	ค่า beta	ค่าสถิติ t	Sig. Level
ค่าคงที่	-35,463.667***		-3.951	0.000***
รายได้จากการทำงาน(Y1)	0.077***	0.371	9.492	0.000***
รายได้จากทรัพย์สิน(Y2)	0.797***	0.564	20.837	0.000***
ทรัพย์สินทั้งสิ้น(W)	0.00043**	0.060	2.063	0.040**
หนี้สินทั้งสิ้น (Debt)	-0.004	-0.031	-0.999	0.318
อายุหัวหน้าครัวเรือน(AGE)	394.768**	0.057	2.218	0.027**
จำนวนผู้พึ่งพิง(DR)	-408.793	-0.005	-0.215	0.830
ระดับการศึกษา (EDU)	4014.336	0.025	0.921	0.357
พื้นที่ (AREA)	21,605.413***	0.137	5.281	0.000***
R – Squared	0.795		Adjusted R-Squared	0.791
F-Statistic	189.455		Prob(F-statistic)	0.000
Observation	400			

ที่มา : จากการประมาณค่า

หมายเหตุ * หมายความว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.1
 ** หมายความว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05
 *** หมายความว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01

จากตารางที่ 4-27 เมื่อนำเฉพาะตัวแปรที่มีนัยสำคัญทางสถิติจากตารางที่ 4-26 มาพิจารณา พบว่าค่า Adjusted R-Squared มีค่าเท่ากับ 0.791 แต่ค่า F-Statistic ที่ดีขึ้นจากเดิมมาก โดยมีค่าเท่ากับ 303.684 จากค่าเดิม 189.455 และได้สมการประมาณการออมของครัวเรือนในจังหวัดเชียงใหม่ คือ

$$S = -35,833.7 + 0.077Y_{1i} + 0.802Y_{2i} + 0.00034W_i + 389.342AGE_i + 22,744.643AREA_i$$

และเมื่อนำเอาค่าเฉลี่ยของตัวแปรอิสระและตัวแปรหุ่นมาแทนค่าลงในสมการ พบว่าครัวเรือนในจังหวัดเชียงใหม่มีเงินออม เท่ากับ 46,421.22 บาทต่อปี

ตารางที่ 4-27 แสดงสมการประมาณการเงินออมของครัวเรือนในจังหวัดเชียงใหม่ โดยพิจารณาเฉพาะตัวแปรที่มีนัยสำคัญ

ปัจจัย	ค่าสัมประสิทธิ์	ค่า beta	ค่าสถิติ t	Sig. Level
ค่าคงที่	-35,833.700***		-4.562	0.000***
รายได้จากการทำงาน(Y1)	0.077***	0.371	11.066	0.000***
รายได้จากทรัพย์สิน(Y2)	0.802***	0.567	21.918	0.000***
ทรัพย์สินทั้งสิ้น(W)	0.00034*	0.047	1.766	0.078*
อายุหัวหน้าครัวเรือน(AGE)	389.342**	0.056	2.200	0.028**
พื้นที่ (AREA)	22,744.643***	0.144	5.701	0.000***
R – Squared	0.794		Adjusted R-Squared	0.791
F-Statistic	303.684		Prob(F-statistic)	0.000
Observation	400			

ที่มา : จากการประมาณค่า

หมายเหตุ * หมายความว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.1
 ** หมายความว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05
 *** หมายความว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01

4.5 การประมาณเงินออม

จากสมการประมาณการออมของครัวเรือนในเขตเมืองและเขตชนบท พบว่ามีปัจจัยหลายปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการออมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ รายได้จากการทำงาน (Y1) รายได้จากทรัพย์สิน (Y2) ทรัพย์สินทั้งสิ้น (W) หนี้สินทั้งสิ้น (DEBT) อายุของหัวหน้าครัวเรือน (AGE) จำนวนผู้พึ่งพิงในครัวเรือน (DR) ระดับการศึกษา (EDU) ดังนั้นจึงทำการประมาณค่าเงินออม โดยใช้วิธี unstandardized predicted value แล้วนำค่าที่ได้มาแบ่งเป็นช่วงแล้วนำมาเปรียบเทียบกับปัจจัยต่างๆที่ส่งผลกระทบต่อการออมและหาค่าเฉลี่ยการออมในแต่ละระดับ โดยมีรายละเอียดดังนี้

4.5.1 การประมาณเงินออมในเขตเมือง

จากสมการประมาณเงินออมในเขตเมือง จังหวัดเชียงใหม่ เห็นได้ว่า ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อออมที่มีนัยสำคัญทางสถิติ มีทั้งหมด 5 ปัจจัย ได้แก่ รายได้จากการทำงาน(Y1) รายได้จากทรัพย์สิน (Y2) หนี้สินทั้งสิ้น (DEBT) อายุของหัวหน้าครัวเรือน(AGE) และระดับการศึกษาของหัวหน้าครัวเรือน(EDU) สามารถจำแนกได้ดังนี้

ก. การประมาณเงินออมในเขตเมือง จำแนกตามรายได้จากการทำงาน (Y1)

จากตารางที่ 4-28 จะเห็นได้ว่า รายได้ประจำของครัวเรือนในเขตเมืองส่วนใหญ่อยู่ที่ 300,001-500,000 บาทต่อปี โดยที่จากการประมาณเงินออมจะเห็นว่า ส่วนใหญ่จะมีเงินออมที่ระหว่าง 10,001-30,000 บาทต่อปี รองลงมามีเงินออมอยู่ระหว่าง 30,001-50,000 บาทต่อปี โดยมีค่าเฉลี่ยเงินออมอยู่ที่ 26,845.86 บาทต่อปี ส่วนรายได้ประจำของครัวเรือน 700,001 บาทขึ้นไปต่อปี จากการประมาณเงินออมพบว่า ส่วนใหญ่มีเงินออม 90,001 บาทขึ้นไปต่อปี โดยมีค่าเฉลี่ยเงินออมอยู่ที่ 156,315.10 บาทต่อปี จะเห็นได้อย่างชัดเจนว่าเมื่อรายได้ประจำเพิ่มขึ้น ส่งผลให้การออมเพิ่มขึ้นตามไปด้วยในทุกๆระดับรายได้

ตารางที่ 4-28 แสดงการประมาณเงินออมในเขตเมือง จำแนกตามรายได้จากการทำงานของครัวเรือน

รายได้ประจำของ ครัวเรือน(บาท/ปี)	ประมาณเงินออมในเขตเมือง (บาท/ปี)							ค่าเฉลี่ย ประมาณ เงินออม
	น้อยกว่า 10,000	10,001- 30,000	30,001- 50,000	50,001- 70,000	70,001- 90,000	90,001 ขึ้นไป	รวม	
1. น้อยกว่า 100,000	2 (100%)	- (0%)	- (0%)	- (0%)	- (0%)	- (0%)	2 (100%)	-33,005
2. 100,001-300,000	24 (64.9%)	13 (35.1%)	- (0%)	- (0%)	- (0%)	- (0%)	37 (100%)	2,497.36
3. 300,001-500,000	8 (11.4%)	35 (50.0%)	21 (30.0%)	6 (8.6%)	- (0%)	- (0%)	70 (100%)	26,845.86
4. 500,001-700,000	- (0%)	- (0%)	15 (39.5%)	9 (23.7%)	14 (36.8%)	- (0%)	38 (100%)	58,987.24
5. 700,001 ขึ้นไป	- (0%)	- (0%)	- (0%)	2 (3.8%)	9 (17.0%)	42 (79.2%)	53 (100%)	156,315.10
รวม	34 (17.0%)	48 (24.0%)	36 (18.0%)	17 (8.5%)	23 (11.5%)	42 (21.0%)	200 (100%)	62,159.10

ที่มา : จากการศึกษา

ข. การประมาณเงินออมในเขตเมือง จำแนกตามรายได้จากทรัพย์สิน (Y2)

จากตารางที่ 4-29 พบว่า ครัวเรือนในเขตเมือง ส่วนใหญ่มีรายได้จากทรัพย์สินน้อยกว่า 10,000 บาทต่อปี โดยมีค่าเฉลี่ยเงินออมอยู่ที่ 41,414.38 บาทต่อปี รองลงมารายได้จากทรัพย์สินของครัวเรือนอยู่ระหว่าง 10,001-20,000 บาทต่อปี โดยมีค่าเฉลี่ยเงินออมอยู่ที่ 72,595.82 บาทต่อปี ส่วนกลุ่มครัวเรือนที่มีรายได้จากทรัพย์สินมากกว่า 40,001 บาทขึ้นไปต่อปี จะมีค่าเฉลี่ยของเงินออมค่อนข้างสูง อยู่ที่ระดับเงินออม 307,365.80 บาทต่อปี ซึ่งจะเห็นได้ว่ามีค่าเฉลี่ยสูงกว่าค่าเงินออมเฉลี่ย 62,159.10 บาทต่อปี ค่อนข้างมาก แสดงให้เห็นว่าเมื่อรายได้จากทรัพย์สินมาก ส่งผลให้มีการออมเงินสูง ดังจะเห็นได้จากค่า unstandardized coefficients มีค่าสูงถึง 0.588

ตารางที่ 4-29 แสดงการประมาณเงินออมในเขตเมือง จำแนกตามรายได้จากทรัพย์สิน

รายได้จาก ทรัพย์สินของ ครัวเรือน(บาท/ปี)	ประมาณเงินออมในเขตเมือง (บาท/ปี)							ค่าเฉลี่ย ประมาณ เงินออม
	น้อยกว่า 10,000	10,001- 30,000	30,001- 50,000	50,001- 70,000	70,001- 90,000	90,001 ขึ้นไป	รวม	
น้อยกว่า 10,000	34 (21.3%)	44 (27.5%)	28 (17.5%)	12 (7.5%)	19 (11.9%)	23 (14.4%)	160 (100%)	41,414.38
10,001-20,000	- (0%)	4 (18.2%)	6 (27.3%)	4 (18.2%)	2 (9.1%)	6 (27.3%)	22 (100%)	72,595.82
20,001-30,000	- (0%)	- (0%)	1 (20.0%)	1 (20.0%)	2 (40.0%)	1 (20.0%)	5 (100%)	95,853.03
30,001-40,000	- (0%)	- (0%)	1 (100%)	- (0%)	- (0%)	- (0%)	1 (100%)	40,756.95
40,001 ขึ้นไป	- (0%)	- (0%)	- (0%)	- (0%)	- (0%)	12 (100%)	12 (100%)	307,365.80
รวม	34 (17.0%)	48 (24.0%)	36 (18.0%)	17 (8.5%)	23 (11.5%)	42 (21.0%)	200 (100%)	62,159.10

ที่มา : จากการศึกษา

ค. การประมาณเงินออมในเขตเมือง จำแนกตามหนี้สินทั้งสิ้น (DEBT)

จากตารางที่ 4-30 พบว่าหนี้สินทั้งสิ้นของครัวเรือนในเขตเมืองส่วนใหญ่มีหนี้สินทั้งสิ้นน้อยกว่า 100,000 บาทต่อปี จำนวน 77 ครัวเรือน มีค่าเฉลี่ยเงินออมอยู่ที่ 36,444.33 บาทต่อปี รองลงมามีหนี้สินทั้งสิ้นอยู่ระหว่าง 100,001-400,000 บาทต่อปี จำนวน 72 ครัวเรือนมีค่าเฉลี่ยเงินออมอยู่ที่ 55,084.49 บาทต่อปี ส่วนครัวเรือนที่มีหนี้สินทั้งสิ้นอยู่ระหว่าง 400,001-700,000 บาทต่อปี จำนวน 19 ครัวเรือน มีค่าเฉลี่ยเงินออมอยู่ที่ 88,592.91 บาทต่อปี แต่ครัวเรือนที่มีหนี้สินทั้งสิ้นระหว่าง 700,001-1,000,000 บาทต่อปีกลับมีค่าเฉลี่ยเงินออมที่ลดลง โดยมีจำนวนเท่ากับ 75,984.22 บาทต่อปี จะเห็นได้ว่าตัวแปรหนี้สินทั้งสิ้นในเขตเมืองนั้นค่อนข้างมีความหลากหลายในการออมเงิน ทั้งนี้ได้ส่งผลกระทบต่อสมการประมาณเงินออมในทิศทางที่ตรงกันข้ามกับการออม แต่มีค่า unstandardized coefficients ที่ไม่มากนัก เพียง 0.013 เท่านั้น

ตารางที่ 4-30 แสดงการประมาณเงินออมในเขตเมือง จำแนกตามหนี้สินทั้งสิ้น

หนี้สินทั้งสิ้นของ ครัวเรือน(บาท/ปี)	ประมาณเงินออมในเขตเมือง (บาท/ปี)							ค่าเฉลี่ย ประมาณ เงินออม
	น้อยกว่า 10,000	10,001- 30,000	30,001- 50,000	50,001- 70,000	70,001- 90,000	90,001 ขึ้นไป	รวม	
น้อยกว่า 100,000	28 (36.4%)	22 (28.6%)	15 (19.5%)	2 (2.6%)	5 (6.5%)	5 (6.5%)	77 (100%)	36,444.33
100,001-400,000	4 (5.6%)	19 (26.4%)	16 (22.2%)	7 (9.7%)	11 (15.3%)	15 (20.8%)	72 (100%)	55,084.49
400,001-700,000	2 (10.5%)	3 (15.8%)	3 (15.8%)	1 (5.3%)	5 (26.3%)	5 (26.3%)	19 (100%)	88,592.91
700,001-1,000,000	- (0%)	3 (20.0%)	2 (13.3%)	4 (26.7%)	2 (13.3%)	4 (26.7%)	15 (100%)	75,984.22
1,000,001 ขึ้นไป	- (0%)	1 (5.9%)	- (0%)	3 (17.6%)	- (0%)	13 (76.5%)	17 (100%)	166,852.60
รวม	34 (17.0%)	48 (24.0%)	36 (18.0%)	17 (8.5%)	23 (11.5%)	42 (21.0%)	200 (100%)	62,159.10

ที่มา : จากการศึกษา

ง. การประมาณเงินออมในเขตเมือง จำแนกตามอายุของหัวหน้าครัวเรือน

จากตารางที่ 4-31 พบว่าอายุของหัวหน้าครัวเรือนส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 46-60 ปี จำนวน 105 ครัวเรือน โดยที่มีค่าเฉลี่ยเงินออมอยู่ที่ 78,717.18 บาทต่อปี รองลงมาอายุของหัวหน้าครัวเรือนระหว่าง 31-45 ปีจำนวน 51 ครัวเรือน โดยมีค่าเฉลี่ยเงินออมอยู่ที่ 38,433.90 บาทต่อปี ถัดมาอายุของหัวหน้าครัวเรือนระหว่าง 16-30 ปีจำนวน 31 ครัวเรือน โดยมีค่าเฉลี่ยเงินออมอยู่ที่ 2,895.63 บาทต่อปี และกลุ่มสุดท้ายอายุของหัวหน้าครัวเรือน 61 ปีขึ้นไปจำนวน 13 ครัวเรือน โดยมีค่าเฉลี่ยเงินออมอยู่ที่ 162,817.10 บาทต่อปี จะเห็นได้ว่าไม่มีหัวหน้าครัวเรือนช่วงอายุระหว่าง 0-15 ปี เนื่องจากวัยนี้จะอยู่ในวัยพึ่งพิง และเมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยเงินออม แสดงให้เห็นว่าอายุของหัวหน้าครัวเรือนมีความสัมพันธ์กับเงินออมในทิศทางเดียวกัน โดยที่มีค่า unstandardized coefficients เท่ากับ 870.253 เมื่ออายุของหัวหน้าครัวเรือนเพิ่มขึ้น 1 ปีส่งผลให้มีการออมเพิ่มขึ้น 870.253 บาท

ตารางที่ 4-31 แสดงการประมาณเงินออมในเขตเมือง จำแนกตามอายุของหัวหน้าครัวเรือน

อายุของหัวหน้าครัวเรือน(ปี)	ประมาณเงินออมในเขตเมือง (บาท/ปี)							ค่าเฉลี่ยประมาณเงินออม
	น้อยกว่า 10,000	10,001- 30,000	30,001- 50,000	50,001- 70,000	70,001- 90,000	90,001 ขึ้นไป	รวม	
ช่วงอายุ 0-15 ปี	-	-	-	-	-	-	0	0
	(0%)	(0%)	(0%)	(0%)	(0%)	(0%)	(0%)	
ช่วงอายุ 16-30 ปี	22	5	4	-	-	-	31	2,895.63
	(71.0%)	(16.1%)	(12.9%)	(0%)	(0%)	(0%)	(100%)	
ช่วงอายุ 31-45 ปี	3	19	16	5	6	2	51	38,433.90
	(5.9%)	(37.3%)	(31.4%)	(9.8%)	(11.8%)	(3.9%)	(100%)	
ช่วงอายุ 46-60 ปี	9	24	16	11	15	30	105	78,717.18
	(8.6%)	(22.9%)	(15.2%)	(10.5%)	(14.3%)	(28.6%)	(100%)	
อายุ 61 ปีขึ้นไป	-	-	-	1	2	10	13	162,817.10
	(0%)	(0%)	(0%)	(7.7%)	(15.4%)	(76.9%)	(100%)	
รวม	34	48	36	17	23	42	200	62,159.10
	(17.0%)	(24.0%)	(18.0%)	(8.5%)	(11.5%)	(21.0%)	(100%)	

ที่มา : จากการศึกษา

จ. การประมาณเงินออมในเขตเมือง จำแนกตามการศึกษาของหัวหน้าครัวเรือน

จากตารางที่ 4-32 พบว่าระดับการศึกษาของหัวหน้าครัวเรือนในเขตเมืองส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 96 ครัวเรือน โดยมีค่าเฉลี่ยเงินออมอยู่ที่ 76,836.73 บาทต่อปี รองลงมาการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 6 หรือระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ จำนวน 35 ครัวเรือนมีค่าเฉลี่ยเงินออมอยู่ที่ 24,632.92 บาทต่อปี ส่วนกลุ่มของระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 20 ครัวเรือน มีค่าเฉลี่ยเงินออมสูงถึง 132,204.70 บาทต่อปี ในขณะที่กลุ่มของหัวหน้าครัวเรือนที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่ามัธยมศึกษาปีที่ 1 นั้นมีการออมอยู่เพียง 22,912.15 บาทต่อปีเท่านั้น จะเห็นได้อย่างชัดเจนว่าเมื่อหัวหน้าครัวเรือนได้รับการศึกษาสูงตั้งแต่ระดับปริญญาตรีขึ้นไป จะทำให้มีเงินออมเพิ่มขึ้นอย่างมาก โดยที่มีค่า unstandardized coefficients เท่ากับ 20,399.715

ตารางที่ 4-32 แสดงการประมาณเงินออมในเขตเมือง จำแนกตามระดับการศึกษาของหัวหน้าครัวเรือน

ระดับการศึกษา ของหัวหน้า ครัวเรือน(ปี)	ประมาณเงินออมในเขตเมือง (บาท/ปี)						รวม	ค่าเฉลี่ย ประมาณ เงินออม
	น้อยกว่า 10,000	10,001- 30,000	30,001- 50,000	50,001- 70,000	70,001- 90,000	90,001 ขึ้นไป		
ต่ำกว่า ม.1	3 (14.3%)	12 (57.1%)	6 (28.6%)	- (0%)	- (0%)	- (0%)	21 (0%)	22,912.15
ม.1 – ม.3	11 (61.1%)	1 (5.6%)	2 (11.1%)	- (0%)	1 (5.6%)	3 (16.7%)	18 (100%)	44,684.23
ม.4 – ม.6, ปวช.	13 (37.1%)	12 (34.3%)	6 (17.1%)	2 (5.7%)	- (0%)	2 (5.7%)	35 (100%)	24,632.92
ปวส.	- (0%)	6 (60.0%)	3 (30.0%)	1 (10.0%)	- (0%)	- (0%)	10 (100%)	26,377.66
ปริญญาตรี	7 (7.3%)	17 (17.7%)	16 (16.7%)	12 (12.5%)	16 (16.7%)	28 (29.2%)	96 (100%)	76,836.73
สูงกว่าปริญญาตรี	- (0%)	- (0%)	3 (15.0%)	2 (10%)	6 (30.0%)	9 (45.0%)	20 (100%)	132,204.70
รวม	34 (17.0%)	48 (24.0%)	36 (18.0%)	17 (8.5%)	23 (11.5%)	42 (21.0%)	200 (100%)	62,159.10

ที่มา : จากการศึกษา

4.5.2 การประมาณเงินออมในเขตชนบท

จากสมการประมาณเงินออมในเขตชนบท จังหวัดเชียงใหม่ เห็นได้ว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการออมที่มีนัยสำคัญทางสถิติ มีทั้งหมด 6 ปัจจัย ได้แก่ รายได้จากการทำงาน(Y1) รายได้จากทรัพย์สิน (Y2) หนี้สินทั้งสิ้น (DEBT) อายุของหัวหน้าครัวเรือน (AGE) จำนวนผู้พึ่งพิงในครัวเรือน (DR) และระดับการศึกษาของหัวหน้าครัวเรือน (EDU) สามารถจำแนกได้ดังนี้

ก. การประมาณเงินออมในเขตชนบท จำแนกตามรายได้จากการทำงาน

จากตารางที่ 4-33 พบว่าครัวเรือนส่วนใหญ่มีรายได้ประจำอยู่ระหว่าง 100,001-300,000 บาทต่อปี จำนวน 99 ครัวเรือน โดยมีค่าเฉลี่ยเงินออมอยู่ที่ 5,691.99 บาทต่อปี รองลงมามีรายได้ประจำอยู่ระหว่าง 300,001-500,000 บาทต่อปี จำนวน 39 ครัวเรือน โดยมีค่าเฉลี่ยเงินออมอยู่ที่ 9,060.14 บาทต่อปี จะเห็นได้ว่าครัวเรือนในเขตชนบทนั้นมีรายได้ประจำเฉลี่ยค่อนข้างต่ำเพียง 300,478.05 บาทต่อปี จึงมีค่าเงินออมเฉลี่ยต่ำตามไปด้วย โดยมีค่าเท่ากับ 6,965.15 บาทต่อปีเท่านั้น

ตารางที่ 4-33 แสดงการประมาณเงินออมในเขตชนบท จำแนกตามรายได้จากการทำงานของครัวเรือน

รายได้จากการทำงาน ของครัวเรือน (บาท/ปี)	ประมาณเงินออมในเขตชนบท (บาท/ปี)							ค่าเฉลี่ย ประมาณ เงินออม
	น้อยกว่า 3,000	3,001- 5,000	5,001- 7,000	7,001- 9,000	9,001- 11,000	11,001 ขึ้นไป	รวม	
น้อยกว่า 100,000	1 (3.0%)	24 (72.7%)	6 (18.2%)	2 (6.1%)	- (0%)	- (0%)	33 (100%)	4,791.95
100,001-300,000	2 (2.0%)	29 (29.3%)	55 (55.6%)	12 (12.1%)	1 (1.0%)	- (0%)	99 (100%)	5,691.99
300,001-500,000	- (0%)	1 (2.6%)	6 (15.4%)	19 (48.7%)	7 (17.9%)	6 (15.4%)	39 (100%)	9,060.14
500,001-700,000	- (0%)	- (0%)	- (0%)	8 (66.7%)	3 (25.0%)	1 (8.3%)	12 (100%)	8,800.57
700,001 ขึ้นไป	- (0%)	- (0%)	- (0%)	1 (5.9%)	4 (23.5%)	12 (70.6%)	17 (100%)	12,496.26
รวม	3 (1.5%)	54 (27.0%)	67 (33.5%)	42 (21.0%)	15 (7.5%)	19 (9.5%)	200 (100%)	6,965.15

ที่มา : จากการศึกษา

ข. การประมาณเงินออมในเขตชนบท จำแนกตามรายได้จากทรัพย์สิน

จากตารางที่ 4-34 พบว่าครัวเรือนในเขตชนบทส่วนใหญ่ไม่มีรายได้จากทรัพย์สิน โดยมีจำนวนถึง 147 ครัวเรือน โดยครัวเรือนที่มีรายได้จากทรัพย์สินส่วนใหญ่มีรายได้จากทรัพย์สินเพียง 1-3,000 บาท จำนวน 24 ครัวเรือน โดยมีการออมเฉลี่ยที่ 8,055.86 บาทต่อปี รองลงมาคือกลุ่มของครัวเรือนที่มีรายได้จากทรัพย์สิน 9,001 บาทขึ้นไป จำนวน 15 ครัวเรือน จะมีเงินออมเฉลี่ยค่อนข้างสูง โดยมีค่าเท่ากับ 13,386.77 บาทต่อปี ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยเงินออมในชนบทเกือบเท่าตัว จะเห็นได้ว่าเมื่อครัวเรือนมีรายได้จากทรัพย์สิน ส่งผลให้มีการออมเพิ่มมากขึ้น โดยมีค่า unstandardized coefficients สูงถึง 0.247

ตารางที่ 4-34 แสดงการประมาณเงินออมในเขตชนบท จำแนกตามรายได้จากทรัพย์สินของครัวเรือน

รายได้จากทรัพย์สิน ของครัวเรือน (บาท/ปี)	ประมาณเงินออมในเขตชนบท (บาท/ปี)							ค่าเฉลี่ย ประมาณ เงินออม
	น้อยกว่า 3,000	3,001- 5,000	5,001- 7,000	7,001- 9,000	9,001- 11,000	11,001 ขึ้นไป	รวม	
0	1 (2.0%)	50 (34.0%)	56 (38.1%)	29 (19.7%)	5 (3.4%)	4 (2.7%)	147 (100%)	6,009.89
1-3,000	- (0%)	3 (12.5%)	7 (29.2%)	4 (16.7%)	8 (33.3%)	2 (8.3%)	24 (100%)	8,055.86
3,001-6,000	- (0%)	- (0%)	3 (42.9%)	4 (57.1%)	- (0%)	- (0%)	7 (100%)	7,532.34
6,001-9,000	- (0%)	1 (14.3%)	1 (14.3%)	2 (28.6%)	- (0%)	3 (42.9%)	7 (100%)	8,958.31
9,001 ขึ้นไป	- (0%)	- (0%)	- (0%)	3 (20.0%)	2 (13.3%)	10 (66.7%)	15 (100%)	13,386.77
รวม	3 (1.5%)	54 (27.0%)	67 (33.5%)	42 (21.0%)	15 (7.5%)	19 (9.5%)	200 (100%)	6965.15

ที่มา : จากการศึกษา

ค. การประมาณเงินออมในเขตชนบท จำแนกตามหนี้สินทั้งสิ้น

จากตาราง 4-35 พบว่าครัวเรือนในเขตชนบทส่วนใหญ่มีหนี้สินทั้งสิ้นน้อยกว่า 100,000 บาทต่อปี จำนวน 99 ครัวเรือน โดยที่มีเงินออมเฉลี่ยอยู่ที่ 5,908.35 บาทต่อปี รองลงมา มีหนี้สินทั้งสิ้นระหว่าง 100,001-400,000 บาทต่อปี จำนวน 59 ครัวเรือน โดยมีเงินออมเฉลี่ยอยู่ที่ 8,105.44 บาทต่อปี ส่วนกลุ่มครัวเรือนที่มีหนี้สินทั้งสิ้น 1,00,001 บาทขึ้นไป มีเงินออมเฉลี่ยอยู่ที่ 8,166.26 บาทต่อปี จะเห็นได้ว่าจำนวนเงินออมเฉลี่ยในแต่ละระดับหนี้สินทั้งสิ้นมีค่อนข้างหลากหลาย มีค่า unstandardized coefficients เท่ากับ 0.002 โดยหนี้สินทั้งสิ้นสัมพันธ์กับการออมในทิศทางตรงกันข้าม

ตารางที่ 4-35 แสดงการประมาณเงินออมในเขตชนบท จำแนกตามหนี้สินทั้งสิ้นของครัวเรือน

หนี้สินทั้งสิ้น ของครัวเรือน (บาท/ปี)	ประมาณเงินออมในเขตชนบท (บาท/ปี)							ค่าเฉลี่ย ประมาณ เงินออม
	น้อยกว่า 3,000	3,001- 5,000	5,001- 7,000	7,001- 9,000	9,001- 11,000	11,001 ขึ้นไป	รวม	
น้อยกว่า 100,000	1 (1.0%)	38 (38.4%)	43 (43.4%)	12 (12.1%)	2 (2.0%)	3 (3.0%)	99 (100%)	5,908.35
100,001-400,000	- (0%)	8 (13.6%)	17 (28.8%)	15 (25.4%)	10 (16.9%)	9 (15.3%)	59 (100%)	8,105.44
400,001-700,000	- (0%)	5 (19.2%)	6 (23.1%)	10 (38.5%)	1 (3.8%)	4 (15.4%)	26 (100%)	7,678.43
700,001-1,000,000	1 (8.3%)	2 (16.7%)	1 (8.3%)	5 (41.7%)	1 (8.3%)	2 (16.7%)	12 (100%)	8,131.48
1,000,001 ขึ้นไป	1 (25.0%)	1 (25.0%)	- (0%)	- (0%)	1 (25.0%)	1 (25.0%)	4 (100%)	8,166.26
รวม	3 (1.5%)	54 (27.0%)	67 (33.5%)	42 (21.0%)	15 (7.5%)	19 (9.5%)	200 (100%)	6,965.15

ที่มา : จากการศึกษา

ง. การประมาณเงินออมในเขตชนบท จำแนกตามอายุของหัวหน้าครัวเรือน

จากตารางที่ 4-36 พบว่า หัวหน้าครัวเรือนส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 46-60 ปี จำนวน 104 ครัวเรือน โดยมีเงินออมเฉลี่ยที่ 7,979.53 บาทต่อปี รองลงมาหัวหน้าครัวเรือนอายุระหว่าง 31-45 ปี จำนวน 69 ครัวเรือน มีเงินออมเฉลี่ยอยู่ที่ 5,678.86 บาทต่อปี ส่วนหัวหน้าครัวเรือนอายุระหว่าง 16-30 ปี จำนวน 16 ครัวเรือน มีเงินออมเฉลี่ยอยู่ที่ 5,001.53 บาทต่อปี และสุดท้ายหัวหน้าครัวเรือนอายุมากกว่า 61 ปีขึ้นไป มีเงินออมเฉลี่ยอยู่ที่ 8,299.43 บาทต่อปี โดยที่ไม่มีหัวหน้าครัวเรือนที่มีช่วงอายุระหว่าง 0-15 ปี เช่นเดียวกันกับเขตเมือง จะเห็นได้ว่าอายุของหัวหน้าครัวเรือนมีความสัมพันธ์กับการออมเป็นไปในทิศทางเดียวกัน โดยที่มีค่า unstandardized coefficients เท่ากับ 59.501

ตารางที่ 4-36 แสดงการประมาณเงินออมในเขตชนบท จำแนกตามอายุของหัวหน้าครัวเรือน

อายุของหัวหน้า ครัวเรือน เขตชนบท(บาท/ปี)	ประมาณเงินออมในเขตชนบท (บาท/ปี)							ค่าเฉลี่ย ประมาณ เงินออม
	น้อยกว่า 3,000	3,001- 5,000	5,001- 7,000	7,001- 9,000	9,001- 11,000	11,001 ขึ้นไป	รวม	
ช่วงอายุ 0-15 ปี	-	-	-	-	-	-	0	0
	(0%)	(0%)	(0%)	(0%)	(0%)	(0%)	(0%)	
ช่วงอายุ 16-30 ปี	1	8	4	3	-	-	16	5,001.53
	(6.3%)	(50.0%)	(25.0%)	(18.8%)	(0%)	(0%)	(100%)	
ช่วงอายุ 31-45 ปี	1	36	18	10	1	3	69	5,678.86
	(1.4%)	(52.2%)	(26.1%)	(14.5%)	(1.4%)	(4.3%)	(100%)	
ช่วงอายุ 46-60 ปี	1	10	42	23	13	15	104	7,979.53
	(1.0%)	(9.6%)	(40.4%)	(22.1%)	(12.5%)	(14.4%)	(100%)	
อายุ 61 ปีขึ้นไป	-	-	3	6	1	1	11	8,299.43
	(0%)	(0%)	(27.3%)	(54.5%)	(9.1%)	(9.1%)	(100%)	
รวม	3	54	67	42	15	19	200	6,965.15
	(1.5%)	(27.0%)	(33.5%)	(21.0%)	(7.5%)	(9.5%)	(100%)	

ที่มา : จากการศึกษา

จ. การประมาณเงินออมในเขตชนบท จำแนกตามจำนวนผู้พึ่งพิง

จากตารางที่ 4-37 พบว่าครัวเรือน ในเขตชนบท ส่วนใหญ่มีจำนวนผู้พึ่งพิงในครัวเรือน 2 คน โดยมีทั้งหมด 89 ครัวเรือน มีจำนวนเงินออมเฉลี่ยอยู่ที่ 6,423.54 บาทต่อปี รองลงมา มีจำนวนผู้พึ่งพิงในครัวเรือน 1 คน จำนวน 47 ครัวเรือน โดยมีค่าเฉลี่ยเงินออมอยู่ที่ 7,977.89 บาทต่อปี ส่วนในครัวเรือนที่ไม่มีผู้พึ่งพิงเลยนั้นมีจำนวน 26 ครัวเรือน โดยมีค่าเฉลี่ยเงินออมอยู่ที่ 8,810.86 บาทต่อปี จะเห็นได้อย่างชัดเจนว่า เมื่อมีจำนวนผู้พึ่งพิงในครัวเรือนเพิ่มมากขึ้น ส่งผลต่อเงินออมลดลง โดยมีค่า unstandardized coefficients เท่ากับ - 464.553 แสดงว่าเมื่อมีจำนวนผู้พึ่งพิงเพิ่มขึ้น 1 คน ส่งผลให้การออมลดลง 464.553 บาทต่อปี

ตารางที่ 4-37 แสดงการประมาณเงินออมในเขตชนบท จำแนกจำนวนผู้พึ่งพิงในครัวเรือน

จำนวนผู้พึ่งพิง ในครัวเรือน (บาท/ปี)	ประมาณเงินออมในเขตชนบท (บาท/ปี)							ค่าเฉลี่ย ประมาณ เงินออม
	น้อยกว่า 3,000	3,001- 5,000	5,001- 7,000	7,001- 9,000	9,001- 11,000	11,001 ขึ้นไป	รวม	
0 คน	- (0%)	1 (3.8%)	8 (30.8%)	9 (34.6%)	3 (11.5%)	5 (19.2%)	26 (100%)	8,810.86
1 คน	- (0%)	4 (8.5%)	13 (27.7%)	16 (34.0%)	8 (17.0%)	6 (12.8%)	47 (100%)	7,977.89
2 คน	1 (1.1%)	31 (34.8%)	37 (41.6%)	10 (11.2%)	3 (3.4%)	7 (7.9%)	89 (100%)	6,423.54
3 คน	1 (3.8%)	11 (42.3%)	7 (26.9%)	5 (19.2%)	1 (3.8%)	1 (3.8%)	26 (100%)	5,941.54
4 คน	1 (9.1%)	6 (54.5%)	2 (18.2%)	2 (18.2%)	- (0%)	- (0%)	11 (100%)	5,298.87
5 คน	- (0%)	1 (100%)	- (0%)	- (0%)	- (0%)	- (0%)	1 (100%)	4,523.55
รวม	3 (1.5%)	54 (27.0%)	67 (33.5%)	42 (21.0%)	15 (7.5%)	19 (9.5%)	200 (100%)	6,965.15

ที่มา : จากการศึกษา

ฉ. การประมาณเงินออมในเขตชนบท จำแนกตามการศึกษาของหัวหน้าครัวเรือน

จากตารางที่ 4-38 พบว่า ระดับการศึกษาของหัวหน้าครัวเรือนในเขตชนบทส่วนใหญ่มีการศึกษาต่ำกว่าชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 58 ครัวเรือน มีค่าเฉลี่ยเงินออมอยู่ที่ 5,833.34 บาทต่อปี รองลงมาเป็นการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีจำนวน 50 ครัวเรือน โดยมีความเฉลี่ยเงินออมอยู่ที่ 5,549.43 บาทต่อปีซึ่งเห็นว่าระดับการศึกษาของหัวหน้าครัวเรือนในเขตชนบท ส่วนใหญ่ค่อนข้างต่ำ และมีเงินอมน้อยกว่าค่าเฉลี่ยเป็นส่วนใหญ่ ในขณะที่หัวหน้าครัวเรือนที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป มีเงินออมสูงกว่าค่าเฉลี่ย โดยที่หัวหน้าครัวเรือนที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีจำนวนเงินออมเฉลี่ย 9,854.27 บาทต่อปี และหัวหน้าครัวเรือนที่มีการศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาตรี มีจำนวนเงินออมเฉลี่ย 13,844.41 บาทต่อปี

ตารางที่ 4-38 แสดงการประมาณเงินออมในเขตชนบท จำแนกตามระดับการศึกษาของหัวหน้าครัวเรือน

ระดับการศึกษาของ หัวหน้าครัวเรือน	ประมาณเงินออมในเขตชนบท (บาท/ปี)							ค่าเฉลี่ย ประมาณ เงินออม
	น้อยกว่า 3,000	3,001- 5,000	5,001- 7,000	7,001- 9,000	9,001- 11,000	11,001 ขึ้นไป	รวม	
ต่ำกว่า ม.1	1 (1.7%)	22 (37.9%)	22 (37.9%)	11 (19.0%)	2 (3.4%)	- (0%)	58 (100%)	5,833.34
ม.1 – ม.3	2 (4.0%)	20 (40.0%)	21 (42.0%)	5 (10.0%)	1 (2.0%)	1 (2.0%)	50 (100%)	5,549.43
ม.4 – ม.6, ปวช.	- (0%)	10 (43.5%)	12 (52.2%)	- (0%)	- (0%)	1 (4.3%)	23 (100%)	5,428.48
ปวส.	- (0%)	1 (5.0%)	10 (50.0%)	7 (35.0%)	2 (10.0%)	- (0%)	20 (100%)	7,278.47
ปริญญาตรี	- (0%)	1 (2.3%)	2 (4.7%)	18 (41.9%)	10 (23.3%)	12 (27.9%)	43 (100%)	9,854.27
สูงกว่าปริญญาตรี	- (0%)	- (0%)	- (0%)	1 (16.7%)	- (0%)	5 (83.3%)	6 (100%)	13,844.41
รวม	3 (1.5%)	54 (27.0%)	67 (33.5%)	42 (21.0%)	15 (7.5%)	19 (9.5%)	200 (100%)	6,965.15

ที่มา : จากการศึกษา

4.6 รูปแบบการออมภาคครัวเรือนในจังหวัดเชียงใหม่

ในการศึกษารูปแบบการออมภาคครัวเรือนในจังหวัดเชียงใหม่ ได้แบ่งการอธิบายออกเป็น 5 ส่วน ส่วนที่หนึ่งคือ รูปแบบการออมภาคครัวเรือนเปรียบเทียบระหว่างเขตเมืองและเขตชนบทในจังหวัดเชียงใหม่ ส่วนที่สองคือ รูปแบบการออมภาคครัวเรือนในเขตเมืองจำแนกตามจำนวนเงินออม ส่วนที่สามคือ รูปแบบการออมภาคครัวเรือนในเขตชนบทจำแนกตามจำนวนเงินออม ส่วนที่สี่คือ รูปแบบการออมภาคครัวเรือนในเขตเมืองและเขตชนบทจำแนกตามระดับรายได้ และส่วนสุดท้าย ส่วนที่ห้าคือ รูปแบบการออมภาคครัวเรือนในเขตเมืองและเขตชนบท จำแนกตามเหตุผลในการออม โดยมีรายละเอียด ดังนี้

4.6.1 รูปแบบการออมภาคครัวเรือนเปรียบเทียบระหว่างเขตเมืองและเขตชนบท จังหวัดเชียงใหม่

จากการศึกษาเก็บตัวอย่างครัวเรือนที่มีการออม 400 ครัวเรือน โดยแยกเป็นเก็บตัวอย่างจากครัวเรือนในเขตเมือง 200 ครัวเรือน และเก็บตัวอย่างจากครัวเรือนในเขตชนบท 200 ครัวเรือน พบว่าครัวเรือนแต่ละครัวเรือนสามารถเลือกออมหลายวิธี ดังนั้นจำนวนวิธีการออมของเขตเมืองและเขตชนบทจึงมีไม่เท่ากัน จึงต้องนำการศึกษาที่ได้มาเปรียบเทียบด้วยวิธีร้อยละ ดังแสดงตามตารางที่ 4-39

จากตาราง 4-39 พบว่า ครัวเรือนในเขตเมืองส่วนใหญ่นิยมฝากเงินไว้กับธนาคารพาณิชย์ มีจำนวนทั้งสิ้น 149 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 33.94 รองลงมา ฝากเงินในรูปแบบการทำกรรมสิทธิ์ประกันชีวิต มีจำนวน 74 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 16.86 และออมเงินในรูปของการซื้อหุ้นสหกรณ์จำนวน 36 ครัวเรือน คิดเป็นเป็นร้อยละ 8.20 ขณะที่ครัวเรือนในเขตชนบท ส่วนใหญ่นิยมฝากเงินไว้กับธนาคารออมสิน จำนวน 65 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 22.81 รองลงมา มีจำนวนเท่ากันระหว่างการฝากสหกรณ์ออมทรัพย์หรือฝากสวัสดิการของหน่วยงาน และการซื้อหุ้นสหกรณ์ มีจำนวน 43 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 15.09

เป็นที่น่าสังเกตว่า ครัวเรือนให้ความสำคัญกับการออมเงินโดยการฝากธนาคารพาณิชย์เป็นอันดับแรก แต่แตกต่างกันที่ครัวเรือนในเขตเมืองฝากกับธนาคารพาณิชย์ เนื่องจากมีสาขาหลายแห่ง ติดต่อดีสะดวก ขณะที่ครัวเรือนในเขตชนบทให้ความสำคัญกับการฝากเงินกับธนาคารออมสิน

ตารางที่ 4-39 แสดงรูปแบบการออมเงินภาคครัวเรือนในเขตเมืองและเขตชนบทจังหวัดเชียงใหม่

วิธีการออม	จำนวนครัวเรือน			
	เขตเมือง		เขตชนบท	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ฝากธนาคารพาณิชย์	149	(33.94)	30	(10.53)
ฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์	13	(2.96)	2	(0.7)
ฝากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์	31	(7.06)	16	(5.61)
ฝากธนาคารออมสิน	20	(4.56)	65	(22.81)
ตั๋วเงินคลัง พันธบัตรรัฐบาล	7	(1.59)	2	(0.7)
หุ้น เงินปันผลจากหุ้น	20	(4.56)	10	(3.51)
หุ้นกู้	3	(0.68)	-	-
กรมธรรม์ประกันชีวิต	74	(16.86)	26	(9.12)
ฝากกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ/บำนาญข้าราชการ	34	(7.74)	32	(11.23)
ฝากกองทุนหมู่บ้าน	10	(2.28)	13	(4.56)
ซื้อหุ้นสหกรณ์	36	(8.20)	43	(15.09)
ฝากสหกรณ์ออมทรัพย์/สวัสดิการของหน่วยงาน	20	(4.56)	43	(15.09)
การให้บุคคลอื่นกู้เงิน	-	-	-	-
เล่นแชร์	22	(5.01)	3	(1.05)
รวม	439	(100)	285	(100)

ที่มา : จากการศึกษา

หมายเหตุ : ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

4.6.2 รูปแบบการออมภาคครัวเรือนในเขตเมือง จำแนกตามเงินออม

จากตารางที่ 4-40 พบว่าครัวเรือนในเขตเมืองนิยมออมเงิน โดยการฝากธนาคารพาณิชย์ มากเป็นอันดับแรก มีจำนวนถึง 149 ครัวเรือน โดยส่วนใหญ่จะเป็นกลุ่มครัวเรือนที่มีเงินออมระหว่าง 10,001-20,000 บาทต่อปี รองลงมาออมเงินโดยการทำกรมธรรม์ประกันชีวิต จำนวน 74 ครัวเรือน โดยส่วนใหญ่จะเป็นกลุ่มที่มีเงินออมระหว่าง 10,001-20,000 บาทต่อปีเช่นเดียวกัน ความนิยมอันดับที่สามคือ การออมเงินโดยการซื้อหุ้นสหกรณ์จำนวน 36 ครัวเรือน เมื่อพิจารณาถึงจำนวนเงินออม กลุ่มครัวเรือนที่มีเงินออมสูง โดยมีเงินออมตั้งแต่ 90,001 บาทขึ้นไป นิยมฝากกับธนาคารพาณิชย์เป็นส่วนใหญ่ รองลงมาทำกรมธรรม์ประกันชีวิต และฝากเงินกับกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ หรือฝากเงินไว้กับกองทุนบำนาญข้าราชการ ซึ่งการออมเงินในส่วนนี้จะอยู่ในลักษณะบังคับออมตามกฎหมายระเบียบข้าราชการหรือรัฐวิสาหกิจ

ตารางที่ 4-40 แสดงรูปแบบการออมภาคครัวเรือนในเขตเมือง จำแนกตามเงินออม

รูปแบบการออม	จำนวนเงินออม (บาท/ปี)						รวม
	น้อยกว่า 10,000	10,001- 30,000	30,001- 50,000	50,001- 70,000	70,001- 90,000	90,001ขึ้นไป	
1. ฝากธนาคารพาณิชย์	42 (36.52%)	49 (35.51%)	10 (27.03%)	13 (40.63%)	14 (29.79%)	21 (30.00%)	149 (33.94)
2. ฝากธนาคารอาคาร สงเคราะห์	5 (4.35%)	1 (0.72%)	2 (5.41%)	1 (3.13%)	- (0%)	4 (5.71%)	13 (2.96)
3. ฝากธนาคารเพื่อการเกษตร และสหกรณ์	9 (7.83%)	9 (6.52%)	2 (5.41%)	- (0%)	6 (12.77%)	5 (7.14%)	31 (7.06)
4. ฝากธนาคารออมสิน	6 (5.22%)	6 (4.35%)	4 (10.81%)	- (0%)	2 (4.26%)	2 (2.86%)	20 (4.56)
5. ตัวเงินคลัง พันธบัตรรัฐบาล	4 (3.48%)	1 (0.72%)	1 (2.70%)	1 (3.13%)	- (0%)	- (0%)	7 (1.59)
6. หุ้น เงินปันผลจากหุ้น	7 (6.09%)	6 (4.35%)	1 (2.70%)	2 (6.25%)	2 (4.26%)	2 (2.86%)	20 (4.56)
7. หุ้นกู้	1 (0.87%)	2 (1.45%)	- (0%)	- (0%)	- (0%)	- (0%)	3 (0.68)
8. กรมธรรม์ประกันชีวิต	13 (11.30%)	25 (18.12%)	6 (16.22%)	7 (21.88%)	8 (17.02%)	15 (21.43%)	74 (16.86)
9. ฝากกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ/ บำเหน็จบำนาญข้าราชการ	6 (5.22%)	10 (7.25%)	3 (8.11%)	2 (6.25%)	3 (6.38%)	10 (14.29%)	34 (7.74)
10. ฝากกองทุนหมู่บ้าน	7 (6.09%)	3 (2.17%)	- (0%)	- (0%)	- (0%)	- (0%)	10 (2.28)
11. ซื้อหุ้นสหกรณ์	7 (6.09%)	6 (4.35%)	5 (13.51%)	5 (15.63%)	7 (14.89%)	6 (8.57%)	36 (8.20)
12. ฝากสหกรณ์ออมทรัพย์/ สวัสดิการของหน่วยงาน	3 (2.61%)	11 (7.97%)	1 (2.70%)	1 (3.13%)	2 (4.26%)	2 (2.86%)	20 (4.56)
13. การให้บุคคลอื่นกู้เงิน	- (0%)	- (0%)	- (0%)	- (0%)	- (0%)	- (0%)	- (0%)
14. เล่นแชร์	5 (4.35%)	9 (6.52%)	2 (5.41%)	- (0%)	3 (6.38%)	3 (4.29%)	22 (5.01)
รวม	115 (100%)	138 (100%)	37 (100%)	32 (100%)	47 (100%)	70 (100%)	439 (100%)

ที่มา : จากการศึกษา

หมายเหตุ : ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

4.6.3 รูปแบบการออมภาคครัวเรือนในเขตชนบท จำแนกตามเงินออม

จากตารางที่ 4-41 พบว่า รูปแบบการออมภาคครัวเรือนในเขตชนบทโดยจำแนกตามจำนวนเงินอ้อมมีรูปแบบค่อนข้างหลากหลายดังนี้ กลุ่มครัวเรือนเขตชนบทที่มีจำนวนเงินอ้อม น้อยกว่า 3,000 บาท ส่วนใหญ่ ออมโดยฝากธนาคารออมสินร้อยละ 58.82 รองลงมาฝากสหกรณ์ออมทรัพย์ร้อยละ 11.76 กลุ่มครัวเรือนเขตชนบทที่มีเงินอ้อมระหว่าง 3,001-5,000 บาท ส่วนใหญ่ออมเงินโดยการฝากธนาคารออมสินร้อยละ 29.41 รองลงมาฝากธนาคารพาณิชย์ร้อยละ 14.71 กลุ่มครัวเรือนเขตชนบทที่มีเงินอ้อมระหว่าง 5,001-7,000 บาท ส่วนใหญ่ออมเงิน โดยการฝากธนาคารออมสินร้อยละ 25.37 รองลงมาซื้อหุ้นสหกรณ์ร้อยละ 20.90 กลุ่มครัวเรือนเขตชนบทที่มีเงินอ้อมระหว่าง 7,001-9,000 บาท ส่วนใหญ่ฝากธนาคารพาณิชย์และซื้อหุ้นสหกรณ์ ร้อยละ 17.02 เท่ากัน

กลุ่มครัวเรือนเขตชนบทที่มีเงินอ้อมระหว่าง 9,001-11,000 บาท ส่วนใหญ่ฝากธนาคารออมสินและฝากสหกรณ์ออมทรัพย์ คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 20 เท่ากัน และกลุ่มสุดท้ายครัวเรือนเขตชนบทที่มีการออม 11,001 บาทขึ้นไป ส่วนใหญ่ฝากสหกรณ์ออมทรัพย์หรือสวัสดิการของหน่วยงานร้อยละ 22.95 รองลงมาฝากกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการร้อยละ 19.67

จะเห็นได้ว่ารูปแบบการออมของครัวเรือนในเขตชนบทค่อนข้างมีความหลากหลายมากขึ้นเนื่องจากความหลากหลายของกลุ่มอาชีพจากตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา เมื่อพิจารณาถึงอาชีพจะพบว่าครัวเรือนกลุ่มที่ฝากธนาคารพาณิชย์ส่วนใหญ่จะมีอาชีพทำธุรกิจส่วนตัว ครัวเรือนกลุ่มที่ฝากธนาคารออมสินและฝากกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ เป็นกลุ่มข้าราชการ รัฐวิสาหกิจเป็นส่วนใหญ่

ตารางที่ 4-41 รูปแบบการออมภาคครัวเรือนในเขตชนบท จำแนกตามเงินออม

รูปแบบการออม	จำนวนเงินออม (บาท/ปี)						รวม
	น้อยกว่า 3,000	3,001- 5,000	5,001- 7,000	7,001- 9,000	9,001- 11,000	11,001 ขึ้นไป	
1. ฝากธนาคารพาณิชย์	1 (5.88)	10 (14.71)	5 (7.46)	8 (17.02)	3 (12.00)	3 (4.92)	30 (10.53)
2. ฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์	-	-	-	2 (4.26)	-	-	2 (0.70)
3. ฝากธนาคารเพื่อการเกษตรและ สหกรณ์	1 (5.88)	6 (8.82)	2 (2.99)	2 (4.26)	1 (4.00)	4 (6.56)	16 (5.61)
4. ฝากธนาคารออมสิน	10 (58.82)	20 (29.41)	17 (25.37)	6 (12.77)	5 (20.00)	7 (11.48)	65 (22.81)
5. ตัวเงินคลัง พันธบัตรรัฐบาล	-	1 (1.47)	1 (1.49)	-	-	-	2 (0.70)
6. หุ้น เงินปันผลจากหุ้น	-	2 (2.94)	2 (2.99)	4 (8.51)	1 (4.00)	1 (1.64)	10 (3.51)
7. หุ้นกู้	-	-	-	-	-	-	-
8. กรมธรรม์ประกันชีวิต	1 (5.88)	6 (8.82)	6 (8.96)	3 (6.38)	3 (12.00)	7 (11.48)	26 (9.12)
9. ฝากกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ/ กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ	-	5 (7.35)	6 (8.96)	7 (14.89)	2 (8.00)	12 (19.67)	32 (11.23)
10. ฝากกองทุนหมู่บ้าน	-	5 (7.35)	4 (5.97)	1 (2.13)	1 (4.00)	2 (3.28)	13 (4.56)
11. ซื้อหุ้นสหกรณ์	1 (5.88)	6 (8.82)	14 (20.90)	8 (17.02)	4 (16.00)	10 (16.39)	43 (15.09)
12. ฝากสหกรณ์ออมทรัพย์/ สวัสดิการของหน่วยงาน	2 (11.76)	7 (10.29)	9 (13.43)	6 (12.77)	5 (20.00)	14 (22.95)	43 (15.09)
13. การให้บุคคลอื่นกู้เงิน	-	-	-	-	-	-	-
14. เล่นแชร์	1 (5.88)	-	1 (1.49)	-	-	1 (1.64)	3 (1.05)
รวม	17 (100%)	68 (100%)	67 (100%)	47 (100%)	25 (100%)	61 (100%)	285 (100%)

หมายเหตุ : ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

ที่มา : จากการศึกษา

4.6.4 รูปแบบการออมภาคครัวเรือนในเขตเมืองและเขตชนบท จำแนกตามระดับรายได้

จากตารางที่ 4-42 รูปแบบการออมภาคครัวเรือนในเขตเมืองจำแนกตามระดับรายได้พบว่า ในทุกระดับรายได้ของครัวเรือนเขตเมืองส่วนใหญ่ มีการออมโดยการฝากธนาคารพาณิชย์ คิดเป็นร้อยละ 33.94 โดยในกลุ่มรายได้ของครัวเรือนเขตเมืองระหว่าง 300,001-700,000 บาทต่อปี เป็นกลุ่มที่มีการออมเงินหลากหลายที่สุดจำนวน 167 ทางเลือก โดยส่วนใหญ่ออมเงินโดยการฝากธนาคารพาณิชย์จำนวน 59 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 35.33 รองลงมาเป็นกลุ่มรายได้ของครัวเรือนเขตเมืองที่มีรายได้มากกว่า 700,001 บาทต่อปี จำนวน 107 ทางเลือก ส่วนใหญ่ออมเงินโดยฝากธนาคารพาณิชย์เช่นกัน จำนวน 30 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 28.04 ส่วนกลุ่มที่สามคือกลุ่มรายได้ของครัวเรือนในเขตเมืองระหว่าง 500,001-700,000 บาทต่อปี จำนวน 84 ทางเลือก โดยส่วนใหญ่ฝากธนาคารพาณิชย์เช่นกัน จำนวน 33 ครัวเรือนคิดเป็นร้อยละ 39.29

จากตารางที่ 4-43 รูปแบบการออมภาคครัวเรือนในเขตชนบทจำแนกตามระดับรายได้ พบว่ากลุ่มครัวเรือนที่มีระดับรายได้ระหว่าง 100,001-300,000 บาทต่อปี เป็นกลุ่มครัวเรือนที่มีการออมหลากหลายที่สุด จำนวน 142 ทางเลือก โดยที่ส่วนใหญ่จะฝากเงินไว้กับธนาคารออมสิน คิดเป็นร้อยละ 21.83 รองลงมาซื้อหุ้นสหกรณ์ คิดเป็นร้อยละ 14.08 กลุ่มครัวเรือนที่มีการออมหลากหลายรองลงมาได้แก่ กลุ่มครัวเรือนที่มีรายได้ระหว่าง 300,001-500,000 บาทต่อปี มีจำนวน 58 ทางเลือก โดยส่วนใหญ่ออมโดยฝากธนาคารออมสิน ซื้อหุ้นสหกรณ์ และฝากสหกรณ์ออมทรัพย์หรือสวัสดิการของหน่วยงาน โดยมีจำนวนเท่ากันทั้งสามวิธี คิดเป็นร้อยละ 18.97 และกลุ่มรองลงมาคือกลุ่มที่สามคือกลุ่มครัวเรือนที่มีรายได้ตั้งแต่ 700,001 บาทขึ้นไป มีจำนวน 32 ทางเลือก โดยส่วนใหญ่ออมเงินโดยซื้อหุ้นสหกรณ์และฝากสหกรณ์ออมทรัพย์หรือสวัสดิการของหน่วยงาน คิดเป็นร้อยละ 21.88 เท่ากัน จะเห็นได้ว่าครัวเรือนกลุ่มที่มีรายได้มาก จะมีรูปแบบการออมที่มีความหลากหลายมากกว่ากลุ่มที่มีรายได้น้อย เนื่องจากสามารถแบ่งปันรายได้ไปใช้ในการออมในแต่ละรูปแบบได้มากกว่า

ตารางที่ 4-42 แสดงรูปแบบการออมเงินภาคครัวเรือนในเขตเมือง จำแนกตามรายได้

รูปแบบการออม	รายได้จากการทำงาน (บาท/ปี)					รวม
	น้อยกว่า	100,001-	300,001-	500,001-	700,001	
	100,000	300,000	500,000	700,000	ขึ้นไป	
1. ฝากธนาคารพาณิชย์	2 (66.67)	25 (32.05)	59 (35.33)	33 (39.29)	30 (28.04)	149 (33.94)
2. ฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์	-	5 (6.41)	2 (1.20)	2 (2.38)	4 (3.74)	13 (2.96)
3. ฝากธนาคารเพื่อการเกษตรและ สหกรณ์	-	5 (6.41)	11 (6.59)	6 (7.14)	9 (8.41)	31 (7.06)
4. ฝากธนาคารออมสิน	-	5 (6.41)	7 (4.19)	4 (4.76)	4 (3.74)	20 (4.56)
5. ตัวเงินคลัง พันธบัตรรัฐบาล	-	2 (2.56)	3 (1.80)	2 (2.38)	-	7 (1.59)
6. หุ้น เงินปันผลจากหุ้น	-	2 (2.56)	10 (5.99)	5 (5.95)	3 (2.80)	20 (4.56)
7. หุ้นกู้	-	-	3 (1.80)	-	-	3 (0.68)
8. กรมธรรม์ประกันชีวิต	-	16 (20.51)	25 (14.97)	11 (13.10)	22 (20.56)	74 (16.86)
9. ฝากกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ/ กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ	-	5 (6.41)	11 (6.59)	6 (7.14)	12 (11.21)	34 (7.74)
10. ฝากกองทุนหมู่บ้าน	-	1 (1.28)	6 (3.59)	2 (2.38)	1 (0.93)	10 (2.28)
11. ซื้อหุ้นสหกรณ์	1 (33.33)	5 (6.41)	9 (5.39)	6 (7.14)	15 (14.02)	36 (8.20)
12. ฝากสหกรณ์ออมทรัพย์/ สวัสดิการของหน่วยงาน	-	3 (3.85)	11 (6.59)	3 (3.57)	3 (2.80)	20 (4.56)
13. การให้บุคคลอื่นกู้เงิน	-	-	-	-	-	-
14. เล่นแชร์	-	4 (5.13)	10 (5.99)	4 (4.76)	4 (3.74)	22 (5.01)
รวม	3 (100%)	78 (100%)	167 (100%)	84 (100%)	107 (100%)	439 (100%)

ที่มา : จากการศึกษา

หมายเหตุ : ตอบ ได้มากกว่า 1 ข้อ

ตารางที่ 4-43 แสดงรูปแบบการออมเงินภาคครัวเรือนในเขตชนบท จำแนกตามรายได้

รูปแบบการออม	ระดับรายได้ (บาท/ปี)					รวม
	น้อยกว่า	100,001-	300,001-	500,001-	700,001	
	100,000	300,000	500,000	700,000	ขึ้นไป	
1. ฝากธนาคารพาณิชย์	4 (16.00)	14 (9.86)	6 (10.34)	3 (10.71)	3 (9.38)	30 (10.53)
2. ฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์	1 (4.00)	-	1 (1.72)	-	-	2 (0.70)
3. ฝากธนาคารเพื่อการเกษตรและ สหกรณ์	-	10 (7.04)	4 (6.90)	1 (3.57)	1 (3.13)	16 (5.61)
4. ฝากธนาคารออมสิน	15 (60.00)	31 (21.83)	11 (18.97)	4 (14.29)	4 (12.50)	65 (22.81)
5. ตัวเงินคลัง พันธบัตรรัฐบาล	-	2 (1.41)	-	-	-	2 (0.70)
6. หุ้น เงินปันผลจากหุ้น	-	7 (4.93)	-	1 (3.57)	2 (6.25)	10 (3.51)
7. หุ้นกู้	-	-	-	-	-	-
8. กรมธรรม์ประกันชีวิต	1 (4.00)	16 (11.27)	2 (3.45)	4 (14.29)	3 (9.38)	26 (9.12)
9. ฝากกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ/ กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ	-	17 (11.97)	9 (15.52)	2 (7.14)	4 (12.50)	32 (11.23)
10. ฝากกองทุนหมู่บ้าน	-	7 (4.93)	2 (3.45)	3 (10.71)	1 (3.13)	13 (4.56)
11. ซื้อหุ้นสหกรณ์	2 (8.00)	20 (14.08)	11 (18.97)	3 (10.71)	7 (21.88)	43 (15.09)
12. ฝากสหกรณ์ออมทรัพย์/สวัสดิการ ของหน่วยงาน	1 (4.00)	17 (11.97)	11 (18.97)	7 (25.00)	7 (21.88)	43 (15.09)
13. การให้บุคคลอื่นกู้เงิน	-	-	-	-	-	-
14. เล่นแชร์	1 (4.00)	1 (0.7)	1 (1.72)	-	-	3 (1.05)
รวม	25 (100%)	142 (100%)	58 (100%)	28 (100%)	32 (100%)	285 (100%)

ที่มา : จากการศึกษา

หมายเหตุ : ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

4.6.5 รูปแบบการออมภาคครัวเรือนในจังหวัดเชียงใหม่ จำแนกตามเหตุผลในการออม

จากตารางที่ 4-44 แสดงรูปแบบการออมภาคครัวเรือนในเขตเมือง จำแนกตามเหตุผลในการออม พบว่า ครัวเรือนในเขตเมือง ส่วนใหญ่นิยมฝากเงินไว้กับธนาคารพาณิชย์ โดยที่มีเหตุผลอันดับแรกคือ สามารถติดต่อได้สะดวก มีสาขาหลายแห่ง คิดเป็นร้อยละ 39.09 เหตุผลอันดับต่อมาคือ มีความมั่นคงทางการเงิน คิดเป็นร้อยละ 30.86 และเหตุผลอันดับสามคือ มั่นใจว่าฝากกับธนาคารพาณิชย์แล้วจะได้รับเงินคืนแน่นอน คิดเป็นร้อยละ 18.52 ส่วนรูปแบบการออมที่ครัวเรือนมีความนิยมเป็นอันดับสองคือ การทำกรมธรรม์ประกันชีวิต โดยมีเหตุผลคือ เมื่อฝากเงินโดยการทำกรมธรรม์ประกันชีวิต จะได้รับสิทธิประโยชน์อื่นๆ นอกจากดอกเบี้ย เช่น ค่ารักษาพยาบาลฟรี สามารถเบิกได้ คิดเป็นร้อยละ 41.18 เหตุผลรองลงมาคือ เพื่อความมั่นคงทางการเงินในอนาคต คิดเป็นร้อยละ 30.39 และเหตุผลอันดับสามคือ ได้รับผลตอบแทนสูง คิดเป็นร้อยละ 15.69

รูปแบบการออมที่ครัวเรือนที่นิยมเป็นอันดับสามคือ การฝากกองทุนสำรองเลี้ยงชีพหรือกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ส่วนใหญ่มีเหตุผลคือมีความมั่นคงทางการเงินในอนาคต คิดเป็นร้อยละ 46.00 รองลงมาคือ ได้รับสิทธิประโยชน์อื่นๆนอกจากดอกเบี้ย คิดเป็นร้อยละ 44.00 และเหตุผลอันดับสามคือ มีความมั่นใจว่าได้รับเงินคืนแน่นอน คิดเป็นร้อยละ 10.00

จากตารางที่ 4-45 แสดงรูปแบบการออมภาคครัวเรือนในเขตชนบท จำแนกตามเหตุผลในการออม พบว่า ครัวเรือนเขตชนบทส่วนใหญ่ นิยมฝากเงินไว้กับธนาคารออมสิน โดยที่ส่วนใหญ่มีเหตุผลคือ มีความมั่นใจว่าได้รับเงินคืนแน่นอน คิดเป็นร้อยละ 32.46 รองลงมา ติดต่อกันคือสะดวกมีสาขาหลายแห่ง คิดเป็นร้อยละ 28.95 และอันดับสามคือ มีความมั่นคงทางการเงิน คิดเป็นร้อยละ 27.19 ส่วนรูปแบบการออมที่ครัวเรือนในเขตชนบทนิยมเป็นอันดับสองคือ การซื้อหุ้นสหกรณ์และการฝากสหกรณ์ออมทรัพย์ โดยมีสัดส่วนเท่ากัน โดยที่ครัวเรือนที่ซื้อหุ้นสหกรณ์ ส่วนใหญ่มีเหตุผลคือ เพื่อความมั่นคงทางการเงินในอนาคต คิดเป็นร้อยละ 40.35 รองลงมาได้รับสิทธิประโยชน์อื่นๆนอกจากดอกเบี้ย คิดเป็นร้อยละ 29.03 และอันดับสามคือ มั่นใจว่าได้รับเงินคืนแน่นอน คิดเป็นร้อยละ 16.13 ส่วนครัวเรือนที่ฝากสหกรณ์ออมทรัพย์หรือสวัสดิการหน่วยงาน ส่วนใหญ่มีเหตุผลคือ ได้รับสิทธิประโยชน์อื่นๆนอกจากดอกเบี้ย คิดเป็นร้อยละ 38.71 รองลงมาเพื่อความมั่นคงทางการเงินในอนาคต คิดเป็นร้อยละ 32.26 และเหตุผลอันดับสามคือ มั่นใจว่าได้รับเงินคืนแน่นอน คิดเป็นร้อยละ 19.35

ตารางที่ 4-44 แสดงรูปแบบการออมภาคครัวเรือนในเขตเมือง จำแนกตามเหตุผลในการออม

รูปแบบการออม	เหตุผลในการออม					รวม
	ได้รับ ผลตอบแทน สูง	มั่นใจว่า ได้รับเงิน คืน แน่นอน	ติดต่อ สะดวกมี สาขาหลาย แห่ง	ได้รับสิทธิ ประโยชน์ อื่น นอกจาก ดอกเบี้ย	มีความ มั่นคง ทางการเงิน	
1. ฝากธนาคารพาณิชย์	23 (9.47)	45 (18.52)	95 (39.09)	5 (2.06)	75 (30.86)	243 (100%)
2. ฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์	1 (7.69)	2 (15.38)	-	3 (23.08)	7 (53.85)	13 (100%)
3. ฝากธนาคารเพื่อการเกษตรและ สหกรณ์	1 (2.78)	7 (19.44)	5 (13.89)	12 (33.33)	11 (30.56)	36 (100%)
4. ฝากธนาคารออมสิน	6 (30.00)	14 (70.00)	-	-	-	20 (100%)
5. ตัวเงินคลัง พันธบัตรรัฐบาล	5 (71.43)	-	-	-	2 (28.57)	7 (100%)
6. หุ้นเงินปันผลจากหุ้น	11 (52.38)	-	-	6 (28.57)	4 (19.05)	21 (100%)
7. หุ้นกู้	3 (75.00)	-	-	1 (25.00)	-	4 (100%)
8. กรมธรรม์ประกันชีวิต	16 (15.69)	7 (6.86)	6 (5.88)	42 (41.18)	31 (30.39)	102 (100%)
9. ฝากกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ/ กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ	-	5 (10.00)	-	22 (44.00)	23 (46.00)	50 (100%)
10. ฝากกองทุนหมู่บ้าน	-	5 (33.33)	-	5 (33.33)	5 (33.33)	15 (100%)
11. ซื้อหุ้นสหกรณ์	10 (24.39)	15 (35.59)	-	11 (26.83)	5 (12.20)	41 (100%)
12. ฝากสหกรณ์ออมทรัพย์/ สวัสดิการของหน่วยงาน	1 (4.55)	-	-	14 (63.64)	7 (31.82)	22 (100%)
13. การให้บุคคลอื่นกู้เงิน	-	-	-	-	-	-
14. เล่นแชร์	21 (91.30)	1 (4.35)	-	1 (4.35)	-	23 (100%)

ที่มา : จากการศึกษา

หมายเหตุ : ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

ตารางที่ 4-45 แสดงรูปแบบการออมภาคครัวเรือนในเขตชนบท จำแนกตามรูปแบบการออม

รูปแบบการออม	เหตุผลในการออม					รวม
	ได้รับ ผลตอบแทน สูง	มั่นใจว่า ได้รับเงิน คืน แน่นอน	ติดต่อ สะดวกมี สาขาหลาย แห่ง	ได้รับสิทธิ ประโยชน์ อื่น นอกจาก ดอกเบี้ย	มีความ มั่นคง ทางการ เงิน	
1. ฝากธนาคารพาณิชย์	6 (12.00)	13 (26.00)	20 (40.00)	-	11 (22.00)	50 (100%)
2. ฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์	-	2 (50.00)	-	2 (50.00)	-	4 (100%)
3. ฝากธนาคารเพื่อการเกษตรและ สหกรณ์	4 (14.81)	5 (18.52)	6 (22.22)	5 (18.52)	7 (25.93)	27 (100%)
4. ฝากธนาคารออมสิน	5 (4.39)	37 (32.46)	33 (28.95)	8 (7.02)	31 (27.19)	114 (100%)
5. ตัวเงินคลัง พันธบัตรรัฐบาล	-	2 (100.00)	-	-	-	2 (100%)
6. หุ้น เงินปันผลจากหุ้น	4 (26.67)	3 (20.00)	1 (6.67)	1 (6.67)	6 (40.00)	15 (100%)
7. หุ้นกู้	-	-	-	-	-	-
8. กรมธรรม์ประกันชีวิต	3 (10.00)	8 (26.67)	-	8 (26.67)	11 (36.67)	30 (100%)
9. ฝากกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ/ กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ	4 (10.00)	12 (30.00)	-	4 (10.00)	20 (50.00)	40 (100%)
10. ฝากกองทุนหมู่บ้าน	2 (15.38)	7 (53.85)	-	1 (7.69)	3 (23.08)	13 (100%)
11. ซื้อหุ้นสหกรณ์	9 (14.52)	10 (16.13)	-	18 (29.03)	25 (40.32)	62 (100%)
12. ฝากสหกรณ์ออมทรัพย์/ สวัสดิการของหน่วยงาน	4 (6.45)	12 (19.35)	2 (3.23)	24 (38.71)	20 (32.26)	62 (100%)
13. การให้บุคคลอื่นกู้เงิน	-	-	-	-	-	-
14. เล่นแชร์	2 (66.67)	-	-	-	1 (33.33)	3 (100%)

ที่มา : จากการศึกษา

หมายเหตุ : ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

4.7 จุดมุ่งหมายในการออมภาคครัวเรือนในจังหวัดเชียงใหม่

จากตารางที่ 4-46 พบว่าครัวเรือนในเขตเมืองส่วนใหญ่ มีจุดมุ่งหมายในการออมเพื่อใช้ในยามเจ็บป่วยหรือยามชรา คิดเป็นร้อยละ 29.24 รองลงมาเพื่อความมั่นคงทางการเงินในอนาคต คิดเป็นร้อยละ 23.48 และเพื่อใช้เป็นเงินทุนในการประกอบอาชีพ คิดเป็นร้อยละ 15.61 ส่วนครัวเรือนในเขตชนบท ส่วนใหญ่มีจุดมุ่งหมายในการออมเพื่อความมั่นคงทางการเงินในอนาคต คิดเป็นร้อยละ 32.78 รองลงมาคือเพื่อใช้ในยามเจ็บป่วยหรือยามชรา คิดเป็นร้อยละ 23.04 และเพื่อใช้เป็นเงินทุนในการประกอบอาชีพหรือเพื่อการศึกษาบุตร คิดเป็นสัดส่วนเท่ากันที่ร้อยละ 13.54 จะเห็นได้ว่าจุดมุ่งหมายในการออมของครัวเรือนทั้งในเขตเมืองและเขตชนบท มีความเหมือนกัน เพื่อให้มีเงินใช้ในอนาคต มากกว่าจุดมุ่งหมายอื่นๆ

ตารางที่ 4-46 แสดงจุดมุ่งหมายในการออมของครัวเรือน ในเขตเมืองกับเขตชนบท

จุดมุ่งหมายในการออม	จำนวนครัวเรือน			
	เขตเมือง		เขตชนบท	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. เพื่อใช้ในยามเจ็บป่วยหรือยามชรา	193	(29.24)	97	(23.04)
2. เพื่อใช้เป็นเงินทุนในการประกอบอาชีพ	103	(15.61)	57	(13.54)
3. เพื่อซื้อทรัพย์สิน	52	(7.88)	16	(3.80)
4. เพื่อความมั่นคงทางการเงินในอนาคต	155	(23.48)	138	(32.78)
5. เพื่อการศึกษาของบุตร	41	(6.21)	57	(13.54)
6. เพื่อท่องเที่ยว	20	(3.03)	3	(0.71)
7. ต้องการดอกเบี้ย	61	(9.24)	16	(3.80)
8. เพื่อเป็นหลักประกันในการกู้เงิน	35	(5.30)	37	(8.79)
รวม	660	(100%)	421	(100%)

ที่มา : จากการศึกษา

หมายเหตุ : ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ